

ΚΥΘΗΡΙΟΙ. Δὲν ζητοῦμεν ἐκατομύρια διὰ λιμένα, διότι λιμένα ἔχομεν ἔτοιμον. Ζητοῦμεν ὀλίγας χιλιάδας δραχμῶν διὰ τὴν κατασκευὴν ἐνὸς δρόμου πρὸς τὸ Διακοφτεῖον. Βοηθήσατέ μας. Ἄς ἀφαιρῶμεν κατὰ μέρος οἱ λόγοι καὶ ἂς κατέλθωμεν ὅλοι ἡνωμένοι εἰς ἓνα ἀγῶνα προωρισμένον εἰς αὐτὴν τὴν νήσον μας καὶ νὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς αὐτὴν καλλιτέρας ἡμέρας.

(Ἐπ. Σουλ. Ἐργάνων)

ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΙΩΝ

ΚΥΘΗΡΙΟΙ. Ὁ κυθηραϊκὸς λαὸς διὰ ψηφισμάτων τῶν κοινοτήτων του ἐστράφη ὁριστικῶς πρὸς τὴν παραλίαν Διακοφτεῖν διὰ νὰ θεμελιώσῃ ἐκεῖ τὴν συγκοινωνικὴν του σωτηρίαν.

Τὸ Διακοφτεῖον ἦτο, εἶνε καὶ παραμένει ἡ καταλλήλοτατος φυσικὴ τοποθεσία, ἡ ἐξυπηρετοῦσα τὸ σύνολον τῆς νήσου μας.

(Ἐπ. Σουλ. Ἐργάνων)

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΑΪΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΕΤΟΣ ΣΤ' - ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΜΙΑΟΥΛΗ 42, ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

ΔΕΥΤΕΡΑ 30 ΙΟΥΝΙΟΥ 1930. - ΑΡΙΘ. 77

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΤΕΛΕΤΗΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΘΕΟΔΩΡΟΝ

Εἶναι ἀληθὲς τὸ λεγόμενον ὅτι «ὁ ἄνθρωπος ἀντιπροσωπεύει τὴν ἐποχὴν του». Ἐξαιρέτως λοιπὸν ποῖα ἡ ἐποχὴ τὴν ὁποίαν διατρέχομεν; Ἀρκεῖ νὰ βλέπῃ εἰς διὰ νὰ εἶναι ἱκανὸς ν' ἀπαντήσῃ. Ἀληθεύων θὰ ὁμολογήσῃ ὅτι ἡ ἐποχὴ αὕτη εἶναι ἐποχὴ ἐγώτισμο, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ ἄνθρωπος φροντίζει μόνον διὰ τὸν ἑαυτόν του, ζητεῖ πῶς αὐτὸς μόνος νὰ ἀπολαμβάνῃ, θηρεύει τὸν μεγαλύτερον πλουτισμόν, δὲν δεικνύει ἀνταπάργησιν, δὲν βοηθεῖ καὶ δὲν εὐεργετεῖ. Τὰ παραδείγματα τῆς παλαιότερας ἀντιθέσεως εἵλεσθαι. Τὰ παραδείγματα τῆς βοηθείας τοῦ ὅλου χάριν τοῦ κοινοῦ συμφέροντος σπανίζουσι. Ἡ ὅλη τοῦ ἀτόμου σήμερον φροντίζει ἀφορᾷ εἰς τὸν ἑαυτόν του, καὶ μόνον εἰς τινὰς σπανίας περιστάσεις καὶ εἰς ἓνα ὀρίσμενον καὶ περιορισμένον πολὺ κύκλον ἀνθρώπων, στενωπὸν του συγγενῶν. Ὁ ἀλτρουισμὸς σήμερον εἶνε δένδρον σπάνιον, δὲν φυτεύεται πλέον δὲν καλλιεργεῖται καὶ δὲν ἀθάναται ὅπως παλαιότερα εἰς τὰς ἀνθρωπίνους καρδίας, οὐτε καὶ μεταδίδεται διὰ διδασκαλίας ἢ παραδείγματος. Σποραδικὰ τοῦτον δέλωμα, ἀν ὑπάρχον ἀκόμη, θὰ λείψουν καὶ αὐτὰ σὺν τῷ χρόνῳ καὶ ἡ ἱστορία μόνον τυπικῶς θὰ ἀναγράφῃ αὐτὰ χωρὶς νὰ δύναται πλέον νὰ δώσῃ ζωὴν καὶ χεῖμα εἰς τὸ ὅραϊον αὐτὸ δένδρον.

«Ὁ ἄνθρωπος ἀντιπροσωπεύει τὴν ἐποχὴν του». Εἶναι παλαιὰ ἡ ἐποχὴ ἡ ὁποία ἐγέννησε τοὺς ἡμετέρους Ἀμβροσίον Βιτσαμάνον, Φιλοτὴν Ἀρῶνην, τὸν Ζάννην καὶ τοὺς λοιποὺς μεγαλοψύχους πατριώτας μας. Εἶνε παλαιὰ ἡ ἐποχὴ ἡ ὁποία διὰ τὸ ἔθνος μας ἐγέννησε τὸν Σίλαν, τὸν Ἀρσάκη, τὸν Βαρθολαῖον. Εἶναι ἐπίσης ὅχι πολὺ παλαιὰ ἡ ἐποχὴ ἡ ὁποία ἐγέννησε τὸν Δομπόλην, τὸν Ἀβέρωφ, τὸν Συγγρόν, καὶ ὅλους τοὺς ἀθανάτους εὐεργέτας. Ἀντιπροσωπεύουσι τὴν ἐποχὴν τῶν ἡ ὁποία ἦτο θέρεμα πατριωτικῆς, ἀγάτης εὐλιμνισμοῦ, ἐποχὴ αὐτοθυσίας καὶ ἀνταπαργήσεως. Σήμερον ἡ ἐποχὴ ἡ ἡμέρα. Τὴν πρῆπει νὰ δεχθῶμεν; Οἱ ἡ ἐποχὴ μ. α. βάλλει τοὺς ἀνθρώπους ἐπιδόσασα ἐπ' αὐτῶν, ὅτι ἐκ τῶν ἰδιοτήτων του ὁ ἄνθρωπος μεταδίδει εἰς τὴν ἐποχὴν καὶ χαρακτηρίζεται αὕτη; Καὶ διὰ τὸ αὐτὸ αὐτῆς. Ἡ δὲ σύμπτωσις τούτων ὁλοκληρώνει τὴν κατάστασιν.

Ἀλλὰ καὶ κανὼν ἔχει καὶ τὰς ἐξαιρέσεις του. Ἡ ἐξαιρέσις εἶναι ὁ χρωματισμὸς τοῦ κανόνος, εἰς ὁρισμέναν δὲ περιπτώσεως ἡ ἀνάδειξις καὶ ὁ ἐπαυρὸς τῆς παραγορίας. Ὁ κανὼν δὲν ἐθέσασιν ἐν ἀρχῇ ἔχει τὴν ἐξαιρέσιν του. Εἰς τὴν ἐποχὴν αὐτὴν τῆς ἐγγραφῆς δὲν κοινοτικῶς ἀρετῆς, εἰς τὴν ἐποχὴν αὐτὴν τοῦ χεῖματος τῆς εὐεργεσίας, εἰς τὴν ἐποχὴν αὐτὴν τοῦ ἐγώτισμο καὶ τῆς προσωπολατρίας καὶ τῆς ἀνταπάργης μόνον τοῦ ἀτόμου, εἰς τὴν ἐποχὴν αὐτὴν κατὰ τὴν ὁποίαν σπανίζουσι τὰ μεγάλα παραδείγματα καὶ αἱ μορφαὶ τῶν ἀθανάτων εὐεργετῶν, τὰ Κυθηρὰ γίνονται μεμονωμένοι παραδείγματα διαπευσῶν καὶ ἐξαιρέσεων τοῦ λεγομένου ὅτι «ὁ ἄνθρωπος ἀντιπροσωπεύει τὴν ἐποχὴν του».

Εἶναι διπλὴ ἡ σημασία διότι καὶ διπλὴν ἐξαιρέσιν ἐπιφέρει. Καὶ διὰ τὴν ἐποχὴν καὶ διὰ τὸν ἄνθρωπον.

Εἶναι ἐξαιρέσις τῆς ἐποχῆς, διότι ἂν καὶ ἡ ἐποχὴ, ἡ οἰκονομικὴ δηλαδὴ κατάστασις, ἡ ἡθικὴ κατάστασις καὶ ὅλαι αἱ ἐπὶ μέρους καταστάσεις δημιουργηθῶσι ἐκ τῆς πολεμικῆς περιόδου, δὲν ἐπιφέρει εἰς τὸν ἄνθρωπον τὸν κοπιᾶζοντα νὰ ἐποικήσῃ κατὰ τὸν καθημερινὸν δηλονοίει ὅσον αὐτοῦ καὶ τῆς οἰκονομίας του, δὲν

Κάτωθεν ἀκριβῶς τῆς Ἀγίας Μόνης. Ὁμάς ἐργατῶν τῆς ὁδοῦ Διακοφτείου μετ' ἐν μέρει τὸν Πρόεδρον τῆς Ἐπιτροπῆς Διακοφτείου καὶ βουλευτὴν μας κ. Π. Τσιτοῖλιαν καὶ τὸν ἐργοδότην κ. Γεώργιον Βλαντὴν ἡ Μπουλούμπασον.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ Η ΟΔΟΣ ΔΙΑΚΟΦΤΙΟΥ

σπεύδει νὰ εὐεργετήσῃ διὰ τοῦ ὀβολοῦ του, σπεύδει νὰ συνδράμῃ διὰ τῆς μεγάλης του χειρονομίας, σπεύδει ὅχι νὰ θέσῃ μόνον τὰ θεμέλια, ἀλλὰ καὶ τὴν στέγην εἰς ὅλα τὰ ἐκτελούμενα ἔργα, σπεύδει νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸ νησί του, καὶ μαζὺ μετ' αὐτὰ σπεύδει νὰ δεῖξῃ ἀνοικτὴν τὴν θύραν τῆς καρδίας καὶ τῆς ψυχῆς του, τὰ πλημμελίζοντα αἰσθήματα τῆς φιλοπατρίας μαζὺ μετ' αὐτοῦ τοῦ χαρτοφυλακίου του καὶ νὰ δώσῃ, καὶ νὰ βοηθήσῃ. Τὰ χεῖματα ποὺ δίδει δὲν ἔχουν τὴν νομοματικὴν τὴν σημασίαν μόνον, ἀλλ' ἔχουν ἄλλην πολὺ βαθύτεραν καὶ ἀξιολογότεραν, ἔχουν τὴν σημασίαν ὅτι δὲν ἐβόσκει ἀπὸ τὴν ψυχὴν του τὸ ἐγγενὲς αἰσθημα τῆς πρὸς τοὺς ἄλλους καὶ τὴν πατρίδα ἀγάτης. Ὅταν ἀκούῃ διὰ τὴν πατρίδα του καὶ κλαίει, δὲν ἀκούει ὅτι τοῦ ζητεῖ τὴν πατρίδα του καὶ τὴς δίδει, τοῦτο σημαίνει ὅτι δὲν ἀπέθανεν ὁ παλαιὸς Κυθηριὸς εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ νέου Κυθηρίου, καὶ ὅτι δὲν δύνανται ἀν ἀπομακρυνθῆναι ὁ Κυθηριὸς ἀπὸ τὴν πατρίδα του δὲν λησμονεῖ ποτε αὐτήν, διότι μέσα εἰς τὴν ψυχὴν του τὸν ποιεῖ, εἶναι ἀνεξαρτητὸν τὸ αἰσθημα ποὺ τὸν κάνει καὶ κλαίει στὴν ἐνδύμωσιν τῆς.

Χρειαζέται ἀρὰ γὰρ μεγαλυτέρα ἐξαρτικὴ καὶ τοις μὲς ἰδιαιτέρας τῆς σημασίας τῆς μεγάλης τὴν ὁποίαν ἔχει ἡ τελετὴ τοῦ Ἀγίου Θεοδώρου;

Τὰ πράγματα ὁμιλοῦν ὀφ' ἑαυτῶν. Τὰ ἔργα τὰ ἐν τῇ νήσῳ ἐκτελεσθέντα, τὰ ἐκτελούμενα καὶ τὰ ὑπὸ κατασκευῇ εἶναι οἱ ἀψευδεῖς μάρτυρες οἱ λέγοντες τὴν ἀλήθειαν. Εἶναι οἱ ἀψευδεῖς μάρτυρες τῆς εὐσεβείας καὶ τῆς μεγαλοψυχίας τῶν συμπατριωτῶν μας. Εἶναι οἱ ἀψευδεῖς μάρτυρες ὅτι μέσα εἰς τὴν ψυχὴν τῶν ὑπάρχοντων ὁ ἀσβεστός πόθος καὶ ἡ ἀγάπη πρὸς τὴν πατρίδα. Εἶναι οἱ ἀψευδεῖς μάρτυρες ὅτι μέσα εἰς τὴν ψυχὴν τῶν κατοικούντων εὐγενὲς καὶ ὁρατὸν αἰσθημα. Εἶναι οἱ ἀψευδεῖς μάρτυρες ὅτι δὲν ἀπέθανεν ὁ Βιτσαμάνος καὶ ὁ Φιλοτὴς καὶ ἡ χορεία ὅλων τῶν παλαιῶν εὐεργετῶν Κυθηριῶν, ἀλλ' οἱ αὐτοὶ ζοῦν εἰς τὴν ψυχὴν τῶν σημερινῶν Κυθηριῶν. Καὶ τοῦτο μὰς τὸ ἀπέδειξαν αὐτοὶ οἱ ἴδιοι διὰ τῶν ἔργων τῶν.

Αὐτὰ μὰς ἐδίδαξαν τὴν τελετὴ τοῦ Ἀγίου Θεοδώρου. Δὲν εἶναι πράγματι μεγάλη μεγίστη ἡ σημασία τῆς τελετῆς αὐτῆς;

Μετὰ τῆς μεθοδικότητος ἥτις διέκρινε τὴν Ἐπιτροπὴν τῆς ὁδοῦ Διακοφτείου εἰς τὰς ἐνεργείας τῆς, συντελεῖται αἰδίως ἡ ἀποπεράτωσις τοῦ ἔργου αὐτοῦ ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἀγίου. Μαντεύμεν τὴν θάψιν τῶν κακντρεχῶν ἀνθρώπων οἵτινες μικροὶ εἰς τὰς ἀκτέρας τῶν, καὶ ἀνέκονοι ν' ἀρθεῖν εἰς τὸ ἔθος τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ συγχρόνου πολιτισμοῦ, δέλπουσι ὅτι αἱ ἀκοτεῖαι τῶν ἐνέργειαι πρὸς παρεμπόδιον τῶν ἐργῶν διὰ τὴν ὁδὸν Διακοφτείου δὲν ἰσχύουν νὰ παρεμποδίσουν τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἐκπολιτιστικότερου ἔργου τοῦ ὁποίου εἶδε ποτὲ ἡ νήσος μας.

Ἀλλὰ τοῦτον μὲν παραδίδωμεν εἰς τὴν κοινὴν περιέργονσιν. Καὶ ἀποτεινόμενοι πρὸς τὸν κυθηραϊκὸν λαὸν μετὰ τὴν ὑπερηφάνειαν ἀπὸ τὴν συναισθησιν ὅτι ἐπετελέσαμεν ἔργον μεγάλης ὀφείλειος ἀναγνωρίσεως παγκοσμίως ἀμέρο, ἔχομεν νὰ τοῦ εἰπώμεν ὅτι ἡ ἀποπεράτωσις τῆς ὁδοῦ Διακοφτείου δὲν θεωρεῖται καὶ τὸ ἴδιον μας ἔργον. Ὁ ἀναπτύξωμεν πρὸς τὸν ἀπὸ τῶν στενῶν τῆς ἐγγυερσίας αὐτῆς τὰς ἀκτέρας μας, καὶ θὰ καλέσωμεν τοὺς ἀπανταχοῦ συμπολίτας νὰ λάβουν γνῶσιν τοῦ προγράμματός μας, ἐνὸς προγράμματος εὐσεβείας καὶ ἀληθείας εἰς τὴν δύνανται, τοῦ ὁποίου πρόλογος μόνον ἦτο ἡ ὁδὸς Διακοφτείου, καὶ τοῦ ὁποίου ἡ ἐφαρμογὴ ὁ ἀναμνηστικὸς τελειῶν τῆς νήσου μας καὶ θὰ καταστήσῃ ἀσφαλὲς τοὺς κατοίκους τῆς εὐτυχισμένης.

ΔΙΑ ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΗΣ ΟΔΟΥ

Μετὰ δύο μῆνας ὁ λαὸς τῆς νήσου μας θὰ κληθῇ νὰ παραστῇ εἰς τὸ Διακοφτεῖον διὰ τὸ ἐκτελεσθῆναι τοῦ ἐκτελεσθέντος τῆς ὁδοῦ Διακοφτείου, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸν ἐργασμὸν τῆς ἐκατονταετηρίδος τοῦ περιλαμβανέται εἰς τὸ πρόγραμμα τῶν μεγάλων ἐργῶν τοῦ ἔθνους. Μ' ὅλον ὅτι δὲν μὰς μένει οὐδὲμία ἀμφιβολία ὅτι κατὰ τὰς ἐργασίας αὐτάς πάντες οἱ συμπολίται θὰ πράξωσι τὸ καθήκον του, ἡμεῖς ἐν τούτοις ὑποχρεωμένοι νὰ ἐπιστήσωμεν ἀπὸ τοῦδε τὴν προσηκόντων τῶν κοινοτικῶν συμβουλίων ὅσον καὶ τῶν ἄλλων ἐπισήμων ἀρχῶν τῆς νήσου μας, ὅτι ἔχουν ὑποχρέωσιν χάριν τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ὅπου μας, νὰ παρασυνεργάζωνται ἀπὸ τοῦδε διὰ τὴν ὑποδοχὴν τῶν ἐργῶν, καὶ ἰδιαίτερως τῶν ἐπισήμων ἀντιπροσώπων τῆς Κυθηρίας. Ἄς λάβουν ὑπ' ὄψιν τῶν ὅτι παρόμοιαι ἐργαί, ὅπως τῆς ἐκατονταετηρίδος, δὲν γίνονται συχνά, καὶ ὅτι τὴν ἐργασίαν ἀξιοπρεπείας καὶ τιμῆς διὰ τὸν τόπον μας ἐπιβάλλει ὁ πῶς ὁ καὶ Κυθηριὸς εἶδε τὸ ζωηρότερον ἐνδιαφέρον ὅσοι τῆς ἐπισήμων ἀρχῶν τοῦ Κράτους μὰς ἀποβῇ ὅσον τὸ δυνατόν μεγαλοπρεπέστερα.

ΔΕΚΑΕΠΤΑ ΤΟΙΣ ΕΚΑΤΟ

Ὅμιλῶν ὁ μηχανικὸς κ. Σχίμφλες περὶ τῶν ὁδῶν γενικῶς τῆς νήσου μας, ἔλεγε ὅτι αὐταὶ πρέπει νὰ ἔχουν ὡς κυρίαν βάσιν τῆς κατασκευῆς τῶν τῶν κανονικῶν κλίον μὲ

χει πέντε ἢ τὸ πολὺ πολὺ ἐξ ἐπὶ τοῖς ἐκατὸ. Διότι, ὡς πολὺ ὁρθῶς παρατήρησεν, ὁδοὶ ὅπως π.χ. τῆς Χώρας-Καπαλίου μὲ κλίον δεκαπέντε τοὶς ἐκατὸ εἶνε ὅχι μόνον ἐπιζήμιος εἰς τ' αὐτοκίνητα, ἀλλὰ καὶ ἐπικίνδυνος καὶ μάλιστα δὲν εἶνε στείλαι καὶ ἔχουν πολλὰς στροφάς.

Ἄς ἔχουν ταῦτα ὑπ' ὄψιν τῶν οἱ συμπολίται, διότι δὲν ἀρκεῖ νὰ κατασκευάζονται ὁδοὶ ἀλλὰ νὰ κατασκευάζονται κατὰ τὰς ὑπαγορεύσεις τῆς ἐπιστημονικῆς καὶ ὅχι τῆς πρακτικῆς ὁδοποιίας. Ἐπειτα δὲν εἶνε μόνον ἡ κατασκευὴ ἀλλὰ καὶ ἡ συντήρησις καὶ μάλιστα αὕτη. Διότι τὸ ὅφελος νὰ γίνῃ ἓνας ὁδὸς δὲν εἶναι ἀμέλειος ὁ ὁποῖος ὅμως θὰ εἶναι ἐπιζήμιος καὶ εἰς τὴν συντήρησιν του, καὶ εἰς τὴν τροχάλα νήσῳ, καὶ εἰς τοὺς διαβάτας.

ΟΙ ΙΔΙΟΤΕΛΕΙΣ ΙΕΡΟΣΥΛΟΙ

Ὁ Κυθηραϊκὸς λαὸς ὕψους εἰς τὴν νοτιοδυτικὴν ἀκτὴν τῆς νήσου του ἔνα ναὸν λατρεῖας πρὸς τὴν Παναγίαν τὴν Μυρτιδιώτισσαν τῆς ὁποίας κατὰ τὴν παράδοσιν, ἐβρέθη ἡ εἰκὼν ἐν μίᾳ μύρτῳ τοῦ μέρους ἐκείνου, καὶ τὸν ναὸν αὐτὸν τὸν ἐλάμπερον καὶ τὸν ἀνέδειξαν ὁ ἀειμνηστὸς Ἀγαθάγγελος Καλλιέργης.

Τὸ ὄνομα τῆς Μυρτιδιώτισσας κατέστη εὐρέως γνωστὸν καὶ ἔξω τῶν Κυθηρῶν, δὲν εἶνε ὅχι ὅλοι οἱ κατ' ἔτος ἐπισκεπτόμενοι τὸν Ναὸν τῆς εἶναι. Τὴν φροντίδα καὶ τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ Ναοῦ αὐτοῦ ἐξελιχθέντος εἰς ἓνα αἶδος Μονῆς, ἀνέλαβε μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἀγαθαγγεῖου ἡ νήσος διόληρος διὰ μίαν ἐπιτροπὴν τῆς ἐκλογῆς τῶν προέδρων τῶν κοινοτήτων τῆς, καὶ τὰ πράγματα τῆς Μονῆς, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἂν ἡμεροῦσαν νὰ εἶνε καὶ καλὴτερα ἀπ' ὅτι ἀφῆσαν, ἐξήκολούθησαν τὸν δρόμον τῶν χωρὶς ποτὲ νὰ διασπορῇ καὶ νὰ θέσῃ χεῖραν βέβηλον εἰς τὴν καὶ ὑπὸ τῶν Νόμων κατοχυρωθεῖσαν διοίκησιν τῆς Μυρτιδιώτισσας.

Σήμερον ἐν τούτοις κατὰ πλεονάζοντα πληροφωρεῖται ὁ κυθηραϊκὸς λαὸς ὅτι οἱ Χωραῖτες, διὰ καταχθονίων τρεπὸν ἐδέμευσαν τὴν Μονὴν Μυρτιδιῶν ἐπιτυχόντες νὰ χαρακτηρίσθαι αὕτη ὡς «Προχόν βυζαντινὴν μνημεῖον», διὰ νὰ ὑποειλίσκουν εἰς τὴν διοίκησιν αὐτῆς, ἐν ὧς εἶνε πασιγνώστον, αὕτη εἶνε νεώτερος ἐκκλησιαστικὸν ἴδρυμα, οὐδὲ ἕως δὲ βυζαντινὸν γυνῶν ἔχει, καὶ χωρὶς νὰ λάβουν ὑπ' ὄψιν τῶν ὅτι ἡ ἐνέργεια τῶν αὐτῆς ἀποτελεῖ ὕβριν διὰ τὸν Κυθηραϊκὸν λαὸν ὅτις περισσότερον ἀπὸ τοὺς περιγρημους ἀρχαιολόγους ἐνδιαφέρεται καὶ φροντίζει διὰ τὴν συντήρησιν τοῦ ἱεροῦ ἱδρύματος του.

Ἡ ἰδιοτελής, ἱερὸς οὐλός, καὶ ὕβριστικὴ αὐτῇ κατὰ τὸν Κυθηραϊκὸν λαὸν πράξις τῆς Χώρας δὲν εἶνε δυνατόν παρὰ νὰ ἔχῃ τὸν ἀνάλογον πρὸς τὴν σημασίαν τῆς ἀντικειμένου. Πιστεύομεν ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Μονῆς θὰ καλῶς, ἀνευ ἀναβολῆς, τὰ κοινοτικὰ συμβούλια εἰς συνεδρίασιν, καὶ θ' ἀξιώσῃ ὅπως ζητήσωμεν μετ' αὐτῆς τὴν ἄρσιν τοῦ ληφθέντος μέτρου τὸ ὁποῖον καταργεῖ τὴν αὐτοτέλειαν καὶ τὴν Ἀυτοδιοίκησιν τοῦ ἱδρύματος. Ἐὰν δὲν τὸ πράξῃ, ὁφείλει νὰ παραγγεῖλῃ πάλιν εἰς τὴν θέσιν καὶ νὰ φέρῃ τὰς ἐθύνους. Εἶνε μάλιστα ὁ πόθος ὅσον πῶς μέχρι τῆς στιγμῆς αὐτῆς εἰς οὐδεμίαν σχετικὴν ἐνέργειαν πρὸβῃ.

ΤΙ ΝΑ ΕΧΩ ΥΠ' ὈΨΙΝ ΤΟΥ

Εἰς Ἀγίαν Πελαγίαν τῆς νήσου μας, ὁ πῶς ταλαντοπαθὲς ἐκπαιδευμένος τῆς ἀπουσίας εἰς τὴν θανάτι ἀκτὴν τοῦ συζύγου

Λόγῳ πληθώρας ὧλης ἢ συνέχειας τῆς μελέτης «Κοινωνία καὶ κοινωνικὴ ἀρετὴ» ἀναβάλλεται.

μιάς αναμέτρησης και γνωστής εκεί συμπολιτικής κυρίας, μετέβη εις την οικίαν της εις προσηκουμένην νυκτερινήν ώραν καθ' ην έκοιμάτο, και καλέσας αυτήν να έβη εις δ' πωσ της οικίας δια κάποιον δέχτην έπει- γουσαν υπόθεσιν, της έκαμε άνηθίκους προ- τίσεις. Η κυρία υπό την άπειλήν ότι θα έ- αλθι τους γίοντες εις βοήθειαν, άπεμάρ- νη τον άνδρα τελευτασθιάμαχον, και την έπορεύθη άνέμερος το γεγονός εις τους συ- γενείς της. Τη μεσοβάρησι σωφρόνων άν- θρώπων το άνηθικον δημόσιον άργαλον έω- δη από την άγρίαν τιμωρίαν που ήπειλει δ' έπαγριωθείς δικαίως αύτους ότις εν τω μεταξυ είχε έπιστρέψη, και το 'Υπουργ- γείον των Οικονομικών λαβόν γνώσιν μετέ- θεσε τον ύπάλληλον του διορίσαν άντ' αυτού άλλον δικαιοτάτην ήδη εις την θέσην του, και διάταξε συγχρόνως τον εν Γυθείω τελώνην να ένεργήση διοικητικάς άναρτίσεις.

Ο κ. Τηλιγάδης ένεργησεν εις Άγιαν Πελαγίαν τας άναρτίσεις πρό όλίγου άνόμην, και άπήλθε. Φαίνεται εν τούτοις ότι ή άλ- ληλεγγύη του όνόματος—άκος—, εάν όχι τί- ποτε άλλο, παρακολουθεί και τον νέον τε- λωνοσταθμάμαχον μας, όστις δια τούτο άφεί- θη να παρασυστρίβει εις γνώμας περί των Κυ- θηρίων δυνάμεως να προκαλέσων μεταξυ αυτού και έμείνων έμπόλεμον κατάστασιν. Αν σκοπός του κ. τελευτασθιάμαχου είνε να έπιτύχη την μετάθεσιν του έξ 'Αγίας Πε- λαγίας διότι έθεώρησεν ίσως δυσμενή την εις αυτήν τοποθέτησιν του, έχει καλώς, και ήμπορεί να το δηλώσιν δια να τον βοηθή- σωμεν και ήμεεις να φύγη. Εάν όμως νε- μίση ότι με τα προκείμενα δια τους Κυθη- ρίους με τα όποια ήρχισε την εις Κύθηρα ύπερησάν του προσφορά ύπερησάν εις την κατάληξιν του όνόματος του, πλανάται οι- κτράν πλάνην. Ας έχη ύπ' όψει του ότι τα Κύθηρα είνε φιλήσυχοι και φιλόξενος τόπος, δυνάμενος όμως και να μεταβληθή εις άφιλόξενον, και μάλιστα τιμωρόν ασιτη- ρότατον δια τους θύγοντας του.

ΤΟ ΦΙΛΟΤΙΜΟ ΠΟΥ ΕΧΑΘΗ

Κατόπιν των εις άλλην στήλην δημοσιευο- μένων δια μίαν ύπουλον και παράνομον εν- έργειαν κατά της έγκυρίου περιουσίας, να έλπισωμεν ότι ο δρόμος αυτής πρόεδρος της Χώρας θα ρωθής από τας έπάλξεις του Καστρού εις την θάλασσαν; Δεν το έλπίζο- μεν. Ποιός άλλως τε έχασε το φιλότιμο δια να το βρεί αυτός. Η Χώρα δεν μόνον έονυή- σαν εις γενναίότητα ούτε όταν έκαταπολεμεί- ριστον γυναικείων θεμελίωσιν τον ιδρώτα του πυθηνικού λαού.

ΠΑΛΑΙΑ ΚΑΙ ΝΕΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ

Έξ εσον άλλωθεν δημοσιούμενον περί της διαχειρίσεως της Μονής Μυριτίδων, ύπο- θέτωσιν ότι τινές των εν τη σημερινή έπι- τροπή της έγκυρίου περιουσίας συμβούλων οίτινες και κατά το πρόσφατον παρελθόν εν αυτή ύπερήσαν, θα νομίσουν ότι θί- γονται. Είναι πολύ φυσικόν να το νομίσουν μ' όσον ότι ή κατάστασις του ίδιόματος αυ- τού δεν είναι δημούργημα άποκλειστικώς ίδιόν των, αλλά μιάς παλαιότερας και έπι- πολίας διαχειρίσεως. Φορούντες εν τούτοις ότι και αυτοί οι ίδιοι συγκρίνοντες την ίδίαν των διαχείρισιν προς την σημερινήν τοιαύ- την θα όμολογήσουν, ότι ή έπιβληθείσα τά- ξις εις τα της έγκυρίου περιουσίας, και ιδι- αίτερως εις τα της Μονής Μυριτίδων πράγ- ματα υπό του νυν ταμίου της είνε ιδιόδικη, όποτε ο έπαινος δεν άνήκει μόνον εις τον τελευταίον τούτον, αλλά και εις αυτούς οι- τινες μετέχον και εις την σημερινήν διοί- κησιν.

ΟΥΔΕ ΚΑΘ' ΥΠΟΝΟΙΑΝ

Σωρεία έπιστολών έφθασαν εις τα γραφεία μας περί σκανδαλών των εν τη νήσφ μας χαρακτήρων όχι κομμενικιστικού δια τους δη- μοσυργήσαντας ταύτα. Δεν ήμμεθα σκανδαλοθήρας, ούτε και άρε- σκόμμεθα εις ύποθέσεις της άρεσκότητος της Διοικήσεως είτε της Διοικήσεως. Νο- μίζομεν εν τούτοις χείρος μας όποιον ανή- σκεν θεμελίωσιν την άποφυγήν παρομοίων σκανδαλών, οία τα περιγραφόμενα, διότι ταύτα δεν ταράσσον μόνον την κοινήν γνώ- μιν, αλλά έπιδρούν άδελφίως και επί της ύπολήψεως άδελφίως έμείς, οίτινες λόγω της θέσεώς των δεν θα έπρεπε ούδε καθ' ύπόνοιαν να θίγονται.

ΤΣΙΡΙΓΩΤΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ο ΠΙΑΤΡΟΣ ΚΑΙ Η ΣΟΥΡΤΙΣΙΣ

Μιά χωρική τσιριγώτισσα έπεσέφεθη, όχι πρό πολλού καιρού, ένα συμπολίτη ιατρό και του λέγει: —Τσιριγώτρε μου, όσος με. Το παιδάτι μου κοιτάει να σκάση. Πέντε μέρες έχει να τοβήθω σούρτιση. —Δεν είνε τίποτε, της λέγει ο γιατρός. Δόσε του ένα φλυτζάνι λάδι και θα γίνη καλά. Την άλλη ήμέρα ή γυναίκα τρέχει και πάλι εις τον γιατρό κλαίονσα. —Κακόν το παιδί, γιατρέ μου. Θα χάσω το παιδάτι μου. Το λάδι που τοδωσας δεν του έκαμε τίποτα. Τω σημερα πάλιν έξη μέρες! —Μήπως το λάδι που τοδωσας δεν ήτο καλό; Την ρώτησε ο γιατρός. —Μπά, μά, γιατρέ μου. Από το καλύτερο τοδωσας ή κακομοίρα. Από τούτο που μουδθε τρέις του μουρουριού! Ο γιατρός άντιληφθείς ότι ή γυναίκα εκ παρανοήσεως είχε δώσει λάδι του φαγητού και όχι λάδι καθαρό εις το παιδί, της είπε μετρίων να του δώσιν άλλο γάλα, και συγ- χροώνως να μετρίσιν και πόσα χέρινα θα το ένηργη. Η γυναίκα έξετέλεσε κατά γράμμα τη δια- ταγή του γιατρού, και την άλλη ήμέρα έφερε να τον ειδοποιήσιν δια το αποτέλεσμα. —Αχ! Γιατρέ μου, του λέγει. Σε λίγη ώρα όστερα από το λαιότιον, έπιασε το παιδί μια σούρτιση... οε τι σούρτιση!... Έφτα διπλό- φοντες έμέτρησα, τοε χωριστά τούνα που φεύ- γανε... Τω σημερα τέλος έκανε ένα τόσο δά- σαν καρδιάται σφιχτό σφιχτό, που ούτε το δόντι σου γιατρέ μου δεν το σπάζει! Ο γιατρός όρκισθη από και και όστερα να έχωρτίξιν εις τας συνταγας του, το έλαίολαδον από το όλίο ρίτουν.

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

Γενικό Έπιθεωρητικό Ασφαλιστι- κής Έταιρείας Αθηναϊκής

Μακράς Στράς 47.—Πειραιά.

ΑΣΦΑΛΕΙΑΙ

ΠΥΡΟΣ—ΘΑΛΑΣΣΗΣ

Ο κ. Παναγιώτης Θ. Καψάνης και ή χαριτωμένη κυρία του Αικατερίνη το γένος Θ. Καβάνου κατά την έν Μπαλντιόρ τελεσιν του γάμου των.

ΤΣΙΡΙΓΟ ΚΑΙ ΤΣΙΡΙΓΩΤΕΣ

ΚΟΥΡΣΑΡΟΙ

ΣΤΑ ΛΑΜΠΡΕΪΚΑ ΚΑΡΑΒΙΑ

ΤΟΥ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ κ. Γ. ΑΣΤΡΕΑ

Το φθινόπωρο του 1789 οι Τσιριγώτες μήχανε οε μεγάλη συγκίνησι. Ένα τρεχαντήρι από το Μωρηά φου- ντάρησε ένα πρωί στο Καψάλι και έφερε μαντάτα σπουδαία από το Τζάντε.

Το τρεχαντήρι του Τσιριγώτη του Μπα- ραμπά είχε άνοιξει πανήλ' εδω και πέντε εξ έβδομάδες. Έπιασε κόστα, κόστα το Μωρηά, και ένα πρωί με στρωτό μαϊστρά- λι φουντάρησε στο Καψάλι.

Η νοβιά που έφερε ήτανε σπουδαία και μεγάλη και άνησυχως και χαρο- ποίσης όλους τους Τσιριγώτες του Μπούρ- γου και του έξω Μπούργου και τους Ποταμί- τες και τους Αιολομίτες, γιατί με γρηγο- ράδα μαθεύτηκε παντού ο' όλο το νησί.

Η νοβιά ήτανε, πως σκουάδρα ρωμέι- κη με ρωμηό άμπαλε τον καπετάν Λάμ- προ τον Κατσώνη, θάφηνε τα νερά του Τζάντε και θα άνοιγότανε στα Τσιριγώτικα νερά, τα Κρητικά και τα Αιγιοπελαγίτικα.

Λέγανε σιό Τσιρίγιο και το πιστεύανε πως ή ρωμέικη σκουάδρα με το ρωμηό τον άμπαλε, τον καπετάν Λάμπρο, τον έσελέντοσε της Ρωσσίας θα τσάκιζε τη Τούρκικη άρμάδα και θ' άφκινανε νησιώ- τικο βασίλειο ρωμέικο.

Συγκινήθηκαν οι Τσιριγώτες με πιο πολ- λό από τους νοικοκυραίους του Μπούργου συγκινήθηκαν οι θαλασσίτες και τα ναυτο- πούλα, που λέγαν και πιστεύανε και άλη- θινά έτοι γέννησε, πως ο καπετάν Λάμ- προς θα γένυε για τη σκουάδρα του θα- λασσίτες παλγκάρια και σις τραμουντάνες και σ' άρματα.

Ένα πρωί ψαράδες που βολτετζάριζαν κατά το Διακώφτι το Πρασονήσι και το Φειδονήσι, συνεισπάρνανε άρα κι' άρα με το παλγκάιο άγέρι βρόντονε μακρινούς γί- α.

τι ούτε πανιά βλέπαμε πουθενά ούτε κα πνοές.

Περάσαν τρεις μέρες έπειτα και ή σκουάδρα του καπετάν Λάμπρου φάνηκε στα Τσιριγώτικα νερά.

Το Κατσώνης έδωκανε από μια σκληρή και άγρια ναυμαχία στις Ουγανόσσες που- χε τσάκιση άλόπητα τους Μπαρμπερινούς και έπειτα από τρία μερώνυχτα άρμένι- σμα και μπότη έφτασε στο Τσιρίγιο.

Τα καράβια τώρα ήτανε τέσσαρα. Τα τρία ήταν γερά άλλα με άραιωμένα τα παλγκάρια τους.

Η «Αθηνά» είχε χάσει πολλούς και νεκρούς και λαβωμένους, άπάνω κάτω το ένα τρίτον από το όλον πλήρωμά της, έπίσης πολλούς άνδρας είχε χάσει και ο «Αχιλλεύς» και ο «Θοράμβος».

Στους λαβωμένους ήτανε και ο καπε- τάν Νικηφορέκης ο Κρητικός. Ένα τσε- κούρι τον πήρε με το ζύλο του χειρολιού στο κεφάλι και τον ζάισε, λίγο άκόμη θα τοσχιζε το κεφάλι στα δύο.

Και από τους ναυτες και τους κανονιέ- ρηδες είχαν χαθή πολλοί, μα πιο πολύ απ' όλους είχαν πάθει οι πηδητζές.

Οι Μπαρμπερινοί πολέμησαν με λύσσα και χάθηκαν μεν άλλα έκαναν μεγάλες ζημιές.

Σουρουπώνοντας την άλλη μέρα ο Κα- τσώνης μπήκε σ' ένα μεγάλο όρμιο, στής δυτικές ακτές του Τσιρίγιου κάτω από το Λιβάδι.

Ήφερε καλά τα νερά εκείνα και τα ξε- ρονήσια που ήταν σκορπισμένα μπροστά του. Πιλοτεύοντες μπήκε πρώτος μέσα.

Τόσον ο Κατσώνης όσον και πολλοί ά- πό τους κουρσάρους του, ήξεραν καλά τα νερά του μεγάλου όρμου. Δύο μεγάλες ρά-

ΔΙΑ ΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΚ ΤΟΥΡΚΙΑΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΥΠΗΚΩΝ

Διάφοροι πρόσφυγες συμπολίται μας, «Έλληνες ύπηκοι, μάς έρωτούν σχετικάς προς τας άποζημιώσεις των καέντων ή συλη- θέντων κτημάτων των. Εις ταύτους δεν έχω- μεν παρά άπαντίαντες να τους παραπέμνω- μεν εις την εν τη Βουλή διεξαχθείσαν συζη- τήσιν και εις τα μεταξυ του πρωθυπου- γού κ. Βενιζέλου και του βουλευτού Πει- ραιώς συμπολίτου μας κ. Δημ. Μαροέλλου λεχθέντα ως άκολουθώς:

Δ. Μαροέλλος.—Πρέπει να γνωρίζη ή Βουλή και ιδιαιτέρως ο κ. Πρόεδρος της Κυβερνήσεως ότι ή τάξις των 'Ελλήνων ύπηκων, ή όποια έρχεται και ζητεί άπο- ζημιώσιν είνε ή τάξις εκείνη ή όποια δεν ζητεί ούτε δια τα συληθέντα κτηνά της ούτε δια τα καέντα. Ζητεί εκείνο το όποιον έγινε δια τους 'Ελλήνας της Θράκης οι όποιοι μετά τον Εύρωπαϊκόν Πόλεμον έλαβον τα κτήματά των, βεβαίως τα σπυλιθέντα και τα καέντα. Ημετε τι ζητούμεν; Ακριβώς τα καέντα ή διαρπα- γέντα. Ακούμεθα περισσότερον προς τους 'Ελλήνας της Θράκης έρχεται το 'Ελληνι- κόν Κράτος δια τα συληθέντα και κατα- στραφέντα και τους άποζημιώνει και πο- λύ δικαίως μάλιστα.

Ε. Βενιζέλος.—Ποίους άποζημιώνει; **Δ. Μαροέλλος.**—Τους πολεμοπαθείς.

Ε. Βενιζέλος.—Διά τους πολεμοπα- θείς, Κύριοι, οι όποιοι άλώσαν την περιουσίαν των κατά το 1915 και 1917 το Κράτος το 'Ελληνικόν δεν έμερίνησεν παντάπασιν μέχρι του παρελθόντος χει- μώνος. Δεν τους έδωσε άκόμη τίποτε. Τους υπόσχεται να τους δώσιν το 1/15 και αυτό όχι εις μετροτά άλλ' εις όμολο- γίας, επί της αξίας του κτήματός των.

Δ. Μαροέλλος.—Ούτε αυτό δεν ζη- τούμεν.

Α. Παπαναστασίου.—Και αυτά επί τη βάσει των άποζημιώσεων των δυνά- μεων.

Ε. Βενιζέλος.—Δεν είναι περίστασις να το συζητήσωμεν σημερον. Ζητώ κά- ποια άναλογία να ύπάρξη μεταξύ των 'Ελλήνων.

Δ. Μαροέλλος.—Αυτό και ήμεεις ζη- τούμεν. Έρχομαι εις το ζήτημα των 50 εκατομμυρίων. Είπαμε πολύ όρθως, κ. Πρόεδρε της Κυβερνήσεως ότι έκτιμήσιν οι όποιοι έγένοντο έδω έγένοντο.

Ε. Βενιζέλος.—Επί τη βάσει των μαρ- τυριακών άποδείξεων μόνον.

Δ. Μαροέλλος.—Υπό έπιτροπών όμως αΐτινες άποτελούν από ένα άνάτομον δικαστικόν, ένα Οικονομικόν και ένα μό- νον πρόσφυγα. Εάν λάβετε την στατιστι- κήν του ύπουργείου των Οικονομικών και ρίψετε ένα βλέμμα εις τα δελτία της Μικτής Έπιτροπής εν συγκρίσει προς τας άποφάσεις των ένταυθα, θα ίδητε ότι εις πολλά έρχονται εν Ισοψηφία, κά- τω της Μικτής Έπιτροπής και μόνον εν γενικαίς γραμμαίς υπεβιβάζουν τα 15 20 30, έρχομαι ήδη εις τα 50 εκατομμύρια.

Όταν έδόθησαν αυτά δεν ύπάρχεν ή συμ- φωνία των Κρατών 'Ελλάδος και Τουρ- κίας. Υπήρχεν ή διεθνής σύμβασις της Δουζάνης και προς άνακούφισιν έδόθη- σαν υπό της τότε Κυβερνήσεως τα πο- σά ταύτα τοις δανείου εις ήν περίπτωσιν δέν έγένοντο και κάτοχοι των κτημάτων των άφύοτερον θα έκρατείτο το ποσόν αυτό.

Επήλθεν ή συμφωνία μεταξύ 'Ελλά- δος και Τουρκίας και ο συμβιβασμός ώ- στε επί τη βάσει των προσωρινών Έπι- τροπών να δοθί 20 30, επί της περιου- σίας μέχρι της εκπληρώσεως των άνωτέ- ρω όρων την άναβολήν της πληρωμής του δανείου. Τώρα πρέπει να γνωρίζη- τε κ. Πρόεδρε ότι ύπάρχουσιν 300 έντάλ- ματα συλλήψεως.

Ε. Βενιζέλος.—Εις την Τράπεζαν έ- κείμαμεν παράκλησιν, παραπάνω δεν ήμ- πορούμεν να κώμεμεν.

Μ. Αργυρόπουλος.—Να άνασταλώ- σιν τα έντάλματα.

Ε. Βενιζέλος.—Δεν είνε δυνατόν να το κάμωμε αυτό. Οι πολεμοπαθείς της Μακεδονίας δεν έπληρουν ούτε μία πεντάρα.

Δ. Μαροέλλος.—Επληρουν τα κτήμα- τιά των όμοις όλίσω.

Ε. Βενιζέλος.—Όσοι είχαν οικίας τας έπληρουν καμίνες.

Δ. Μαροέλλος.—Μήπως ή Συμύρη δεν εκάη; Σαί εις ήμας δεν έκτιμώνται ούτε τα έπιπλά ούτε τα σκηνή ούτε τα καέντα.

Ε. Βενιζέλος.—Να λογαριάζετε και εκείνους που ήσαν έδω και έπαθαν ζη- μίας. Πρέπει να άκολουθήσωμεν μίαν δι- καιοσύνην.

Δ. Μαροέλλος.—Δεχόμεθα την δή- λωσιν πάντως ότι πρόκειται μόνον περί των άγροτικών κτημάτων, και έκφορζο- μεν την ευχήν όπως μέχρι της λήξεως της διαπραγματεύσεως των έλληνοτουρ- κικών άνασταλώσιν τα έντάλματα.

χες ύψηλών δράχων μπορούσαν να κρύ- ψουν από το πάλγος και της ψηλότερας κορφής των καπνιδίων, και έτσι ή παρο- οία εις τον όρμον σκαφών δεν ήτο δυνα- τόν να φανή από την άνοικτή θάλασσα.

Η άνάγκη να παραμείνουν άρκετά και- ρο εις τον όρμο του Τσιρίγιου ήταν έπιτα- κτική.

Έπρεπε να έπισκευάζουν τα καράβια, να άντακατστήσουν τα βλαμμένα και τα καρφωμένα κανόνια, να φτιάσουν καραβες, τα πανιά, και το σπουδαιότερο να συγκεν- τρώσουν πληρώματα.

(Ακολουθεί)

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Άρραβόνες

Ο κ. Ιωάννης Πετρούζιος καθηγητής των Φυσικομαθηματικών και ή δεσποινίς Άννα Μινάρδου έτέλεσαν εν Αθήναις τους άρρα- βόνες των.

Γάμοι

Ο κ. Χρήστος Ι. Αλεβιζάκης και ή δεσπο- νίς Μαριάνθη Πέτρου Κασμάτη έτέλεσαν εις Γουδιάνικα τους γάμους των.

Ο κ. Γεώργιος Ν. Μεταγκάκης εκ Λιβαδίου και ή δεσποινίς Καλομάρτα Μ. Ραϊση εκ Φρι- τασίου έτέλεσαν τους γάμους των.

Ο κ. Κυριάκος Γ. Καλλιγέρος και ή δεσπο- νίς Έλένη Ι. Αραπατζή έτέλεσαν εν Ποταμώ τους γάμους των.

Ο κ. Παναγιώτης Χ. Παναγιωτόπουλος και ή δεσποινίς Σταματία Χ. Χλαμπία έτέλεσαν εν Ποταμώ τους γάμους των.

Γεννήσεις

Η σύζυγος του κ. Νικόλαου Γ. Στάθη, Κα- λιστή έτεκεν το κ. Άγιον 'Ηλιαν θήλυ.

Η σύζυγος του κ. Παναγιώτου Α. Καστρι- σίου, Μηνιά έτεκεν εις Καστριανικά θήλυ.

Η σύζυγος του κ. Παναγιώτου 'Εμμ. Αρα- κή, Έλένη έτεκεν εις Δρομώνα άρρεν.

Η σύζυγος του κ. Δημητρίου Άντ. Βενί- ρη, Ειρήνη έτεκεν εις Δρομώνα άρρεν.

Η σύζυγος του κ. Παναγιώτου Ι. Καλλι- γέρον, Άρετή έτεκεν εις Σταράδι άρρεν.

Η σύζυγος του κ. Σπύρου Φατούα ή Γα- βουλά έτεκεν αΐσιον έν Νέα 'Υόρκη θήλυ.

Η σύζυγος του κ. Κωνσταντίνου Φάρου έτε- κεν έν Πειραιεί άρρεν.

Η σύζυγος του κ. Δημητρίου Χ. Κασμάτη Θεοδώρα, έτεκεν έν Ποταμώ άρρεν.

Η σύζυγος του κ. Σπύρ. Χ. Μιχαλακίη Καλυψώ, έτεκεν έν Ποταμώ θήλυ.

Η σύζυγος του κ. Ατάνιου Μαυρομμάτη Μαρία, έτεκεν εις Φυλιγκιανικά δίδυμα άρ- ρενα.

Η σύζυγος του κ. Παναγιώτη Άντ. Σουρή Άναστασία έτεκεν εις Γερακάρων άρρεν.

Βαπτίσεις

Ο κ. Γεώργιος Κοσμά Ζαντιώτης άνεδέξατο εις Άγιον Θεόδωρον το άγοράκι του Ιατρού κ. Παν. Κατσούλη όνομάσας αυτό Θεόδωρον.

Την βάπτισιν ήκολούθησε διασκεδάσεις όργα- νοδεία από τον πάπον του νεαρού βλαστού ένθουσιώδη και άριστον πατριώτην κ. Κοσμήν Μούλιν.

Ο κ. Δημήτριος Α. Ζαντιώτης άνεδέξατο έν Ποταμώ το άγοράκι του κ. Έμμ. Γ. Κα- λιγέρον όνομάσας αυτό 'Ιωάννην.

Ο κ. Γεώργιος Π. Αερόνης άνεδέξατο εις Άρωναίδικα το ύπνατόν του Προέδρου της κοινότητος κ. Παναγ. Μαγονέζου όνομάσας αυτό Γαρυφαλία.

Θάνατοι

Άπεβίωσε εις Κατούνη ο Πέτρος Σεμιέ- κολος έπίσκοπος της Άγίας Μόνης.

Άπεβίωσε έν Αδελφονήσι εις νεωστήν ήλι- κίαν ο συμπολίτης Γεώργιος Στεφάν. Γλυτσός.

Άπεβίωσε εις ήλικίαν 35 έτών εις Φυλιγκιανικά ο Δημήτριος Παν. Ντοράς ή Διαμα- νής έγκαταλείψας σύζυγον και πέντε τέκνα.

Αφίξεις

Άφίχθη εκ Νέας 'Υόρκης μετά της αξιο- τίμου κυρίας του και του χαριτωμένου μικρού υιού του, ο έξαιρέτος και άριστος εκεί έγκατε- στημένος συμπολίτης και πρόεδρος της Κυθη- ραϊκής Άδελφότητος Νέας 'Υόρκης κ. Πανα- γιώτης Σάμιος.

Άφίχθησαν επίσης εξ Αμερικής οι συμπο- λίται κ.κ. Έμμανουήλ Λεονταίνης μετά της μητρός του, 'Ιωάννης Καλλιγέρος, Έμμανουήλ 'Ιακώβου Λεονταίνης και 'Ιούλιος Στάθης.

Άφίκετο μετά του μικροτέρου υιού της εκ Σύδνεϋ της Αυστραλίας πρός έπίσκεψιν των συγγενών της ή έρίτιμος και με ποικίλην ένθου- φείλ' δόξαν συμπολίτης κυρία Χρυσή Ε. Μαυ- ρομάτη.

Άφίκετο μετά μακροχρόνιον έν Αυστραλίη διαμούν ο συμπολίτης κ. Μιχαήλ Κ. Κορώνης.

Άφίκετο επίσης εξ Αυστραλίας ο εκ Καλά- μου κ. Αλμπέρτος Γεωργ. Μεγαλοκονόμος.

Δωρεάι

Άπέστειλαν δια το Σανατόριον εις τον Σεβ. Μητροπολίτην τα έξής:

Ανάργυρος Μεγαλοκονόμος εις μνημόν μη- τρώς του Άννέτας δραχμ. 1000, Άνώνυμος κυρία 1000, Δημήτριος Κορωναίος εις μνήμην Πολυχρόνη Λιβαδίτου 500, Πολυχρόνης Κα- τράκης εις μνήμην Βασίλ. Τζωρτζοπούλου κα- θηγητού 300.

Υπέρ της όδοϋ Άγίας Μόνης ο κ. Γεωρ- γιος Άλβανικής δημοδιδάσκαλος προσέφερε δραχμ. 100.

Υπέρ της όδοϋ Άγίας Μόνης προσέφερεν ο κ. Γεώργιος και Σταματία Καστριώτου εις μνήμην των γονέων των δραχμ. 200.

Επίσης δια την ίδίαν όδον προσέφερεν ο κ. Δημήτριος Έμ. Παναγιωτόπουλος δρ. 500.

Υπέρ του Ναού της Παναγίας εις Περλε- κινάκα προσέφερον οι κυρία Χρυσή Έμ. Μαυ- ρομάτη και Άγγελική Άντων. Κορηνού δια λαομιάς λίρας Άγγλίας τρείς.

Επίσης δια τον ίδιον ναόν προσέφερον ή κ. Αικατερίνη Ζαγλανική ήμισιαν λίραν Άγγλίας.

Νέοι έπιστάμενοι

Ο νεαρός και φέρελπις συμπολίτης κ. Τζήμης Έμ. Παναγιωτόπουλος, άνεμψος του κ. Δημ. Κορηνού Σκορδίλη, ύποστάς δύο κεκανονισμέ- νας έξετάσεις ένώπιον των καθηγητών της Νο- μικής Σχολής έλαβε με λίαν καλήν το πτυ- χιον του. Εις τον έξαιρέτων νέον ή «Φωνή» έ- χεται σταδιοδρομείν ενδόκιμον.

Επίσης ο έξ Αρέων νέος κ. Πάνος Χ. Α- σπιάτης, ύποστάς ένώπιον των καθηγητών της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου τας επί διπλώματι έξετάσεις του, έτυχε του βαθ- μού Άριστα. Τω εύχόμεθα άρίστην και εις την πρακτικήν άσκησιν έπιτυχίαν.

ΜΕ ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ

Ο άρτοζήτης κύων, άφού ύλάκτισε θορυβώ- δως κατά την βρωμάρην του στήθεα, μυρ- σόεις έν τέλει μπουβρόφιμον, έστράφη εις φυ- γήν άτακτον.

—Υπό τον τίτλον «Το ταξίδι στα Κύθη- ρα» δόμησαν εις το έγκριτον «Έλεθερον Βήμα» των Αθηνών ο έκλεκτός συνεργάτης του κ. Κώστας Ουδάνης έντυπώσεως του από την πατρίδα μας.

“ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ”
ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΑΓΓΕΛΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ
ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
Εσωτερικού Έτη... Δραχ. 50
Εξωτερικού »... Λίρας 5
Αμερικανική »... Δολλάρια 5
Η συνδρομή υπολογίζεται από της ημέρας της αποστολής του φύλλου.
Τα χειρόγραφα δημοσιεύονται ή μη, δεν αποδίδονται.
Διαχειριστής και υπεύθυνος
ΑΛΕΚΟΣ Π. ΜΑΡΣΕΛΛΟΣ

ΕΡΑΝΟΣ ΠΡΟΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΝ ΟΔΟΥ ΛΙΒΑΔΙΟΥ - ΚΑΛΑΜΟΥ

Εν Αμερικανική διεξήχθη έρρανος προς κατασκευήν εν Κυθήροις άμαξιτής οδού μεταξύ Λιβαδίου - Καλάμου. Ο έρρανος ούτος απέδωκε τήν κατωτέρω σημαντικήν ποσόν τήν όπολην άπεστέλλη ήδη προς τήν εν Κυθήροις έπιτροπήν. Όνομαστικώς δ έρρανος έχει ως άκολουθώς:

Γεώργιος Π. Σάμιος	έκ Λιβαδίου	\$ 25
Κυριάκ. Π. Καραβουσάνος	»	25
Αδελφοί Ι. Μεγαλοκονόμου Διακήνη	»	25
Εμμ. Πέτρος Κασσιμάτης	έκ Λιβαδίου	15
Αδελφοί Εμ. Καραβουσάνου	»	15
Εμμ. Λεων. Λευτέρης	»	15
Παναγιώτης Εμμ. Σάμιος	»	15
Νικόλας Π. Μεγαλοκονόμος	έκ Καλάμου	10
Νικόλαος Άντ. Σωτήριος	»	10
Εμμανουήλ Α. Καλιέργος	»	10
Παναγ. Μηνά Μεγαλοκονόμος	»	10
Εμμαν. Βρετό Τζάννης	έκ Λιβαδίου	10
Γεώργιος Εμμ. Μαρολλάς	»	10
Νικόλαος Βρ. Τζάννης	»	10
Σταύρος Άντ. Καραβουσάνος	»	10
Γεώργιος Πέτρος Κασσιμάτης	»	10
Εμμαν. Ιωάννου Καραβουσάνος	»	10
Βασίλειος Βρ. Κασσιμάτης	»	10
Στέφανος Ι. Φατούρας	Φατούδικα	10
Εμμαν. Γερ. Λουράντος Λουραγιάνικα	»	10
Γεώργιος Α. Σωτήριος	Κάλαμος	5
Ιωάννης Β. Καλιέργος	»	5
Παναγ. Εμμ. Μεγαλοκονόμος	»	5
Ιωάννης Γεωργ. Λευτέρης	Λιβάδι	5
Δημήτριος Άντ. Καλιέργος	»	5
Παναγ. Κοσμ. Σεμιτέκοιλος	Κατούνη	5
Κωνσταντίνος Γ. Πετρόχειλος	Χώρα	5
Εμμανουήλ. Στ. Αδεργίνος	»	5
Εμμανουήλ Α. Κασσιμάτης	Κεραματώ	5
Ανώνυμος κύριος	»	5
Χαράλαμ. Λογοθέτης	Λογοθετιάνικα	3
Χαράλαμ. Μαγουλάς	Μυλοκράτους	2

Ητοι έν όλω Δολλάρια 325

Διά τήν ίδίαν δέ άνω οδόν δ συνεχίζόμενος έν τή έσωτερική έρρανος απέδωκε τά κάτωθι ποσά:

Ο Ναός της Θεοτόκου Οδοιγητριας ες ήμερομηνία 50.000 Κοσμάς Ιακ. Κασσιμάτης 500 Δ.Ι. Στάης Ιανρός 500, Νικόλ. Φατούρας Ιανρός 400, Εμμ. Π. Τζάννης 200, Ιωάννης Π. Κασσιμάτης 150, Ιωάνν. Εμμ. Κασσιμάτης 100, Ιωάννης Άνδρ. Μεγαλοκονόμος, 100, και Ιωάν. Γεωρ. Κασσιμάτης 50. Σύνολον Δραχμ. 7.000.

Πρός πάντας τούς έρανοδότες ή ήπιτροπή τής οδού άπαράχρησεν από τούς κ.κ. Ιωάν. Π. Κασσιμάτη, Εμμαν. Π. Τζάννη, Βασίλ. Λαζαρέτη, Βρετό Ι. Κασσιμάτη, Ιωάννην Γ. Γιαννιώτη και Θεοδ. Γ. Τραβιάρου, έκφράζει τήν εύγνωμοσύνην τής.

ΠΕΝΘΗ
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΠΑΝΑΡΕΤΟΣ

Μετά βοήθειας λύσης ήκούσθη δ έν Σύνεδρ. τής Αδελφείας θάνατος τού σεβαστού καί από πάντας τιμημένου συμπολίτου μας έν Ποταμό Άναστασιου Παναρέτου ή Σαπουνά. Ο μακαρίτης, ζών από πολλόν έτών πλησίον τών έναι ήμεριτών τέκνων του, προηγουμένως ός έάν προσηγορευότο τόν θάνατόν του, να επανέλθω ες τήν γενέτειράν τήν όπολην τόσον ένστέλλεται. Αποστράψας δ πόθος του αυτός δέν έπαυσατο εύχόμενός ή, καί δ σεβαστός συμπολίτης έτάφη μακράν τής γής ες τήν όπολην έγεννήθη. Η ήμερίς του έγινε μετά πάσης λαμπρότητος άρμοζούσης ες τήν ένδοξον καί υπερόχυν πατριωτικήν χαράματα με τά όποια ήτο προσηγορευόμενος. Η Έλληνική καί Κυθηραϊκή πατριωτική τού Σύνεδρ. ες τας όποιες ήτο άξιαύγουτος έθελήσθησαν μετά τού ελληνοκρατούρην πέπθους τήν άπόλειαν ένός άριστου πατρός καί οίκονγενεάρχου. Προς πάντας τούς οικείους του, ή έφημερίς μας άπευθύνει τά εύχόμενα έκατά και τά θερμότερα συλλυπητήρια τής.

ΣΤΑΜΑΤΙΚΗ Ι. ΦΑΤΣΕΑ

Με μεγάλην θλίψη ήκούσθη δ θάνατος ες Φατούδικα τής νήσου μας τής νεανίδος Σταματικής Ιωάν. Φατούρα. Η άνάστης κόρη ή όποια με άπειρα προτερήματα καλοσύνης καί τρυφερότητας έκοσμήτο, καί ή όποια τόσον προάργως ες σκλήραν καί άδυσωπότητα νόσον άπέκνησεν, άφάνει κείνη δυσαναπλήρωτον διά τού θανάτου τής ες τόν οίκον τής, καί πατέρα άπαρηγόρητον μή έχοντα ούδέν έν παρηγορίαν τής διαβόλου πλάνου τών τών έν τή ζήν άγαπήτων τέκνων. Προς τόν δεινός δοκιμασθέντα τούτον πατέρα τής, προς τόν τεταρτημένον έν Νέε Υόρκη άδελφόν τής κ. Στέφανον Φατούραν, καί προς πάντας τούς οικείους καί συγγενείς τής, ή έφημερίς μας άπευθύνει έγκάρδια συλλυπητήρια.

ΚΑΛΗ ΚΟΣΜΑ ΚΟΡΩΝΗ

Άπεβίωσαν άδελφονοτούς έν Ποταμό ή Καλή ήμερα Κοσμά Κορώνη τήν αγαπήν καί ήν άπό τήν υίαν τής άπαύσετο τού πένθους έταφος μετά πολυτέτη έν Αδελφεία άποσιών. Ες τήν ήμερίαν τής σεβαστής άποσιώνς παρότη έν σώματι ή κοινοτήτι Ποταμού τιμώσα τά άρετάς τής καί τά φιλόστοργα αιώνη αιώνη. Προς τόν υίόν τής κ. Μιχαήλ καί τούς συγγενείς τής άπευθύνει έκατά συλλυπητήρια.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΜΥΡΤΙΔΙΩΝ
Η ΕΠΙΒΟΥΛΗ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΓΧΩΡΙΟΥ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ

Ο κυθηραϊκός λαός ό όποιος ούδέποτε μέχρι τούδε έγνωρίσε τήν πραγματικήν καί άληθή κατάσταση τού μοναδικού έν τή νήσω μας ιδρύματος, τής Μονής Μυρτιδίων, προς τήν όποιαν άνέκαθεν έσυνήθισε να τρέφη έξαιρετικήν εύλάβειαν, θά πληροφορηθή έκ τών κατωτέρω τά καί τά ίδρυμα τούτο καί διά ποίους λόγους ή Χώρα ή μισόλαος αυτή βενεσιάναν άρχόντισσα έγεννη λαομίσητος καί άναξία να άνομιάζεται πρωτεύουσα τής νήσου μας.

Πολλοί θά διερωτηθούν ίσως, διατί στρεφόμεθα κατά τής Χώρας καί ες τήν περίπτωσιν αυτήν, καί διατί περί αυτής πάντοτε άσπολούμεθα; Απλοστάτα διότι οί άνθρώποι τής, συνεζήκοντες τάς ίδιότητες παραδόσεις των, δέν χρεωστούν ποτέ να κάμουν καλό ες τόν τόπον μας.

Έχουμεν άπειρα μέχρι τούδε παραδείγματα. Τώρα πάλιν φανταζόμενοι ότι ή Μονή Μυρτιδίων δέν θά έπρεπε να φύγη από τά χέρια των διότι καλά είχαν τόσα χρόνία έπ' αυτής; στρογγυλοκαθήση, μαινόνται κατά τής σημερινής διαχειριστικής τής Μονής Έπιτροπής, διότι έθεσε φραγμόν ες τας παρατάξεις καί έπεριόρισε τάς άτασθαλίας, καί έθεσε τάξιν ες τήν φρικώδη άκαταστασίαν ή όποια έπ' τόσα έτη ζημιώνον τήν ίδρυμα. Κυρίως δέ μαινόνται κατά τού ταμίου τής Μονής κ. Ι. Άνδρονίκου τού άνεπιλήπτου ήθικώς καί ρηξικλεύθου συμπολίτου πρώτον τόν όποιον άμέριστος έκδηλούται ή συμπάθεια τού σώφρονος λαού τής νήσου μας, διότι ούτος άψηφον πάντα κόπον καί πάσαν άντίδρασιν έβράδισε κατ' ευθείαν ες τόν σκοπόν όστις συνίσταται ες τήν έξυμάνσιν των οικονομικών τής Μονής, καί ες τήν άνάβησιν αυτής ες δ ύψος ή κυθηραϊκή συνείδησις τήν έπόησε. Αλλά δς έλθωμεν ες τά γεγονότα.

ΠΟΙΑ Η ΕΓΧΩΡΙΟΥ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ

Ός γνωστόν, ή Μονή Μυρτιδίων με τά έξαρτύματά τής καί τάς άλυκάς τής νήσου, άποτελεί τήν λεγόμενην έχώλην περιουσίαν τήν διοικουμένην υπό τού Νόμου Ρ.Ν. τής 22 Ιανουαρίου 1866 περί εισηγωγής έν Έπανήσφ τής έν τή λοιπή Βασιλεία Ισχυρούς Νομοθεσίας καί υπό τού Νόμου 2355 τής 29 Ιουνίου 1920 περί διαχειρίσεως τής έχώλης περιουσίας τής νήσου Κυθήρων.

Η διαχειρίσις, όπως καί άλλοτε έγράψαμεν, τής έχώλης περιουσίας τής νήσου μας, καί όπως γνωρίζουν οί συμπολίται, διενεργείται υπό έπιτροπής άδουούσης έν Χώρα, καί συγκεκριμένης έκ τού Ειρηνοδίκου καί τεσσάρων πολιτών καταγομένων άνα δύο έκ έκάστου των πρώην δήμων Κυθηρών καί Ποταμίων, καί έλεγχομένων υπό των προέδρων των κοινοτήτων. Η ήμερία τής έπιτροπής εινε τριετής. Τά έκ τής έχώλης περιουσίας προερχόμενα έσοδα, όπως γνωρίζουν έπίσης οί συμπολίται, εισερχόμενα ες τόν έν Κυθήροις δημόσιον Ταμείον μοιράζονται κατόπιν άνυλόγως τού πληθυσμού ες τας κοινότητας. Η ίδια δέ διαχειριστική Έπιτροπή τής έχώλης περιουσίας εινε καί διαχειριστική έπιτροπή τής Μονής Μυρτιδίων άποτελούσης ίδιον τμήμα τής όλης έχώλης περιουσίας.

Η ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ

Τήν 7ην Ιουνίου τού 1889 δ άείμνηστος Ιδρυτής καί ήγούμενος τής Μονής Άγαθάγγελος Καλλιέργος,παρέδωκε ένώνον τού τότε Διαμαρχου Κυθήρων Ν. Στάη,καί τού Ειρηνοδίκου Κυθήρων Λαζάρου Χάνοβα, ένα όνομαστικόν Κατάλογον των διαφόρων κτημάτων τής Μονής (κτηματολόγιον) περιλαμβάνοντα όνομαστικώς έκάτον είκοσι κτήματα τής Μονής ες τά όποια προσετέθησαν βροδύτερον έτερα όκτώ,καί κατόπιν καί άλλα τινά, άπαράχρηστα κυρίως από έλαίας κειμένης έντός αυτών κτημάτων. Έκ των κτημάτων αυτών έξεχωρίθησαν κατ' καιρούς μερικά ή έχωρίσθησαν ες μικρότερα κτήματα, ύπελήφθησαν όμως τά περισσότερα τά καί μάλλον προσδοκώρα.

Η διαχειρίσις των κτημάτων αυτών όπως καί τής όλης έχώλης περιουσίας έγένετο από τούς ταμίους των έκάστοτε έπιτροπών ολίγινες ήσαν έκ τού μέσα κατά τού πλείστον Δήμου, καί ίδιως τής Χώρας ένθα ήδρευε καί δ Ειρηνοδικής πρόεδρος τής Διαχειριστικής Έπιτροπής.

Η διαχειρίσις συνίστατο ες τήν ένοικίαν των κτημάτων αυτών τής Μονής διά δημοπρασίας ένώνον τής Έπιτροπής, καί ες τήν διαχείρισιν των έσόδων έκ τής έκκλησίας τής Μονής καί τής περιφοράς τής Άγίας Εικόνης έν τή νήσω. Η δημοπρασία των κτημάτων έλάμβανε χώραν τύπους μόνον ένώνον τής έπιτροπής, διότι κατ' ούσίαν έγένετο ένώνον μόνον τού έκάστοτε ταμίου όστις παρέμεν άνεξέλεγκτος, καί αϊ άποφάσεις του έγένοντο άσπασται καί καλή τή πίστις ύπό τής έπιτροπής. Ο ταμίαις ούτος έλάμβανε ως έσοδά του δ ο) έκ των έν γένει εισπραξέων. Η ένοικίασις των κτημάτων έγένετο διά μίαν τέτρασαν.

Ο τρόπος όμως αυτός τής διαχειρί-

σεως, καί ή άδιαφορία καί ή έλλειψις έπιβλέψεως των κτημάτων τής Μονής τόσον έκ μέρους των κατά καιρούς έπιτροπών όσον καί έκ μέρους των διαφόρων ένδιαφερομένων κοινότητων, ήγαγεν ες άθλια άποτελέσματα. Τόσον δέ τούτο εινε άληθές όσον ειναι άπόλυτως βέβαιον, ότι διά πλείστα κτήματα τής Μονής δέν ύπάρχουν έγγραφα στοιχεία ιδιοκτησίας, άλλων δέ πάλιν τοιαύτα άπωλέσθησαν, καί άλλα πάλιν κτήματα κατελήφθησαν από τρίτους καί των όποιών ή τοποθεσία άγνοείται.

Ένα παράδειγμα έχουμεν πρόχειρον. Έσάτως, ένας χριστιανός συμπολίτης έκάλεσεν ένα Ιερέα τής νήσου μας να τού λειτοουργή ες ένα έξωκλήσι πού εινεν ες τήν κτήμα του. Έπειδή όμως δ Ιερεύς τού έζήτησεν έκάτο δραχμάς διά να μεταβή τόσον μακράν, ως Ισχυρίζετο, καί να έπανελθί ες τόν σπίτι του, δ ευσέβης αυτός χριστιανός κατέφυγεν ες τόν Μητροπολίτην μας καί κατήγγειλε τόν Ιερέα ως άπληστον, καί άρνούμενον να έκπληρώσθ τή καθήκοντά του. Ο Σεβασμιώτατος λαβών άφορμήν από τού έξωκλήσι, ήρώτησε τόν χριστιανόν από ποτέ έχρονολογείτο ή κατασκευή του, ες ποίον πρώτα άνήκε τή κτήμα, καί από ποίον ήγοράσθη. Ο ευσέβης συμπολίτης έμασούσε τά λόγια του, καί άπήντα με άοριστίες, πράγμα πού ένάβλεπεν ες ύπονοίας τόν Σεβασμιώτατον όστις έν τέλει, διά καταλήλων άλλων έρωτήσεων, ήνάγκασε τόν συνομιλήτην του να όμολογήσθ, ότι τού έξωκλήσι άνήκε ες τήν Μονήν Μυρτιδίων, ότι τού εινεν ένοικία πού δεκαπενταετίας άντι πνακίου φακής, καί ότι ούδέν έκτοτε ένοίκιον είχε πληρώσει ες τόν ταμείον τής Μονής!!! Πρό τοιαύτης θρασυήτος ευσεβείας δ Σεβασμιώτατος προσέκαλεσε, τόν ευσέβη πάντοτε χριστιανόν, να πείσθω άμέσως να έκπληρώσθ τάς προς τήν Μονήν ύποχρεώσεις του, καί έπειδή δ φιλαράκος έδυστοχεί, τόν ήπειλανε ότι θά τόν άναγκάσθ να τάς έκπληρώσθ διά τής δικαστικής οδού, έτσι δέ καί τή κτήμα τής Μονής άνακαλυφθέν έσάθη, καί τά ένοικία αυτού έκπληρώθησαν. Ες αυτήν τήν άθλιαν κυριολεκτικώς κατάστασιν εύρίσκειτο ή διαχείρισις τής Μονής Μυρτιδίων μέχρι πρό όλίγου άκόμη.

Όσον δέ καί αν θέλουν αϊ προηγουμέναι έπιτροπαι να δικαιολογηθούν καί να Ισχυρισθούν ότι εισηγήσαν ύπέρ τής Μονής, καί ότι άνήγγισαν μερικά κελιά καί όλίγους σταύλους, ποτέ δέν θά δυνηθούν ν' άποσιούν τας εϋθύνας των άπέναντι τής νήσου διά τήν άκατάστατον διαχείρισιν τής περιουσίας τού Ιερού Ιδρύματος.

Η παραλαβούσα τήν διαχείρισιν νέα έπιτροπή εύρέθη πρό πρωτοφανούς έλλείψεως καί τής στοιχειωδέστερας τάξεως. Ούτε βιβλίον ταμείου παρέλαβε, ούτε βιβλία άλληλογραφίας, ή πρωτόκολλα εισαγωγής καί εξαγωγής εγγράφων, παρά μόνον μερικές φυλλάδες έν είδη καταλόγων άσυναρτηγόν διά τά κτήματα, με χάσματα καί κενά χωρίς λεπτομερείας, καί με έλλειψιν παντός νομοικού στοιχείου. Έν ένι λόγω δέν παρέλαβε συγκεκριμένον άρχείον τής σημαντικής αυτής διαχειρίσεως. Τά πάντα διεξήγοντο καλή τή πίστις καί έλέφ τού έκάστοτε ταμίου τής Έπιτροπής. Έάν θέλετε παραδείγματα σάς τά παρέχουμεν εύχερόστατα.

ΤΙ ΕΦΕΡΕΝ ΕΙΣ ΦΩΣ Η ΤΑΚΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Έκ τής γενομένης μετά μεγάλο κόπον υπό τού νυν ταμίου καί γραμματέως τής Έπιτροπής κ. Ι. Άνδρονίκου τακτοποίησης των πραγμάτων τής έχώλης περιουσίας, προκύπτει ότι διά τού άριθμόν 15-24-25-33-34-44-46-48-55-56-59-64-67-70-78-86-90-92-95-111-112-117-119-121-124-125-130-132 καί 133 κτήματα τής Μονής συγκεκριμένα ή χωραφίον καί έλαιών, δηλαδή διά 29 έν όλω κτήματα σημαντικής ίσως αξίας, ούδεμία άδελφότης πληροφωρία ή στοιχείον ύπάρχει έάν περισώζονται, ή ένοικιάσθησαν ή έάν επωλήθησαν!!!

Αλλά ή μήπως ή τύχη των διδλωμένων καί γνωστών κτημάτων ήτο καλύτερα; Τά κτήματα ταύτα ένοικιάζόμενα κατά τέτρασαν, ως έπομεν, απέδιδον συνολικώς ποσόν τι, άγνωστον ποίον, διότι ούδέν συγκεκριμένον στοιχείον καί περί αυτών ή νυν έπιτροπή παρέλαβε, έκτός μεμονωμένων τινών εξαίρέσεων. Έκείνο διά τού όποιον εινε γνωστόν, καί διά τού όποιον τά έξεγερθή δ κάθε Κυθηριός διαν τήν πληροφωρήθη, εινε ότι τά περισσότερα κτήματα τής Μονής διδόμενα ες ένοικίασιν, κατ' ένόν κοινωμόν περί δημοπρασίας τρόπον, ένώνον τού ταμίου μόνον, ένοικιάζοντο άντι τής άπιστεύτως έξετελεστικής τιμής των πέντε ή δεκά δραχμών ή καί ολίγωτερον τήν τέτρασαν!!! Τό άποτέλεσμα δέ τής τοιαύτης ένοικίασεως ήτο, ότι οί ένοικιασται έγκληματούντες κατά των συμφερόντων τής Μονής, δέν έκαλείονον ούτε έβελτίωνον τά κτήματα τά όποια ευσέβεις χριστιανοί είχαν δωρήσει ες τήν Μυρτιδιώτισσαν διά τάς ανάγκας τής, άλλοι δέ τά έγκατέλειπον ες έπίτηδες διά να μεταβληθούν

ες χώρους θαμνώδεις διά τά ζώα των, ή διά τήν συγκομιδήν εύλων, με τήν ύστεροβουλία να τά ένοικιάζουν ως κτήματα άγίων άρχοντων άντι έξετελεστικού μισθώματος.

Διά μερικά έκ των κτημάτων αυτών, διά τά όποια ούδέποτε ούδεμία προκάτοχος έπιτροπή ένδιεφέρθη να έξετάσθ τι γίνονται, ή νυν έπιτροπή έδέχθη τήν κατ' άνάγκην ένοικίασιν από τούς ίδιους ως έπ' τού πλείστον ένοικιαστές, άντι τής ίδιας σχεδόν, όπως καί προηγουμένως, έξετελεστικής τιμής, με τήν άποφασιν ύπως έξετάσθ έπιτοπώς τήν πραγματικήν αυτών αξία, καί κατόπιν να προβή ες τήν λήψιν άποφασιστικών μέτρων διά τήν τύχην των. Διότι ειναι έντελώς άπαράδεκτον, καί έκτός πάσης λογικής, ότι ύπάρχουν κτήματα τής Μονής τά όποια δέν άποδίδουν πλέον των πέντε δραχμών έτησίως! Καί έχουμεν έπί παραδείγματι τά ύπ' αριθμ. 10-11-16-23-38-84-89-115 καί 120 κτήματα «χωράφια» τά όποια ένοικιάσθησαν άντι δραχμών δέκα τήν τέτρασαν, ήτοι δύομισή δραχμάς τού έτος!! Έχουμεν τά ύπ' αριθμόν 39-40-41-42-74-79-80 καί 87 «χωράφια» καί αυτά, όπως αναφέρεται ες τόν πίνακα τού μακαρίτου Άγαθαγγέλου, τά όποια ένοικιάσθησαν άντι πέντε δραχμών μόνον τήν τέτρασαν, ήτοι δραχμάς μία καί είκοσι πέντε τού έτος!!!

Αλλά, θά έρωτήσουν οί συμπολίται: Ειναι άληθή αυτά τά τερατώδη πράγματα; Μάλιστα—συμπολίται—άπαντώνμεν, εινε δυστυχώς μέχρι καίρας άληθέστατα. Όταν δέ ή σημερινή Έπιτροπή, μέσα ες τας σοβαράς ενεργείας τού ταμίου τής ύπέρ τής άνορθώσεως των οικονομικών πραγμάτων τής Μονής, καί τού έξωραισμού τού Ναού τής, περιέλαβε ες τόν τέτρατον προϋπολογισμόν τής, όπως άλλως τε καί άλλοτε τυλικώς όμως έγένετο, καί ποσόν τι έξέκοιήσεως μερικόν έκ των άνωτέρω, μηδέν όμως άποφερόντων κτημάτων, έξηγέρθη δ σημερινός πρόεδρος τής Κοινότητος Χώρας, ένας όδαίς καί ολιγατίας νέος όστις, άμυνόμενος τάχα ύπέρ των συμφερόντων τής Μονής, έκαμε έρεσιν συμ τού προϋπολογισμού τής Έπιτροπής ένώνον τού Υπουργείου τών Έσωτερικών τού όποιον, φύσει συντηρητικόν ες τας άποφάσεις του, καί μή γνωρίζον ακριβώς τά πραγματικά περιστατικά, δέν έκαμε μόν δεκτική τήν εκποίηση των κτημάτων, άπέριψεν όμως τήν ένστασιν διά τήν διακόσμησιν τού Ναού Μυρτιδίων, έφ' όσον τού Αρχιτεκτονικόν τμήμα τού Υπουργείου τής Παιδείας διά τής από 30 Απριλίου έ.ε. άποφάσεως του ένέκρινε τά διακοσμητικά σχέδια τού έμπειροτέχνου Κων.Βογιατζή, μέτα τής βεβαίωσης ότι τοιαύτα λεπτές εργασίας σχέδια σπανίως υπό έμπειροτέχνου υπεβλήθησαν πρός, ήγχιρσιν.

Επεδίωξε δηλαδή δ κοινωτικός άρχων τής Χώρας, να εξακολουθήσθ ή Μονή να εισπράττ μίαν καί είκοσιπέντε τόν χρόνον από κτήματα δι' αυτήν έπιζήμια, μόνον καί μόνον διότι ταμίαις τής Μονής Μυρτιδίων συνέπεσε να έκλεγθ ό κ. Ι. Άνδρονίκος πολιτικός φίλος τού κ. Τσιτσίκου! Εκεί ήβρεσαν δυστυχώς Ιατρέ κ. Δημήτριε Στάη Άκρονύχη, τού μίσους τής Χώρας σου, καί ή δημοκρατία ή χωραϊτική. Αλλά δς προχωρήσωμεν με τά ντοκουμέντα ες τας χείρας.

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ

Οί παραπεισθέντες ες παρασυνογιήκην συναντήσαν προέδρου των κοινοτήτων, έμειψθησαν ες τήν μανιφέστον των τών Έπιτροπών Μυρτιδιώτισσας διά τά διάφορα κονδύλια τού προϋπολογισμού τής, καί ήξίωσαν χιλίας δύο διατυπώσεις όμοιαι των όποιων ποτέ κατά τού παρελθόν, όποτε εκυβέρνα τά τής Μονής ή Χώρα δέν ήγερθησαν, διά τήν διακόσμησιν π.χ. τού ναού, διά τά όδοιπορικά έξοδα τής έπιτροπής καί δι' άλλα διάφορα. Θά ήθέλαμεν όμως να έρωτήσωμεν τούς άξιότιμους προέδρους. Έχουν ή είχαν ποτέ άπαιτη γνώνιν των πραγμάτων τής Μονής όταν διετυπώσαν τάς άντιρρήσεις των; Ένδιεφέρθησαν ποτέ κατά τού παρελθόν να μάθουν διά τά τής περιουσίας τής Μονής καί τήν καταστροφήν ή άπόλειαν των κτημάτων τής, καί καί έν γένει τήν δλην διαχείρισιν των οικονομικών τής πραγμάτων; Ασφαλώς, νομίζομεν όχι. Καί κατά τούτο τού πρώτου καταναγ άμβλεώτερον, διότι δέν ήκούσθη ούδεμία έκ μέρους των παρατήρησις διά τάς κατά τού παρελθόν ζημίας τής Μονής, παρά μόνον παράπονα όταν εύρέθη ένας ταμίαις αυτής φωτισμένος διά να έξερωσάτ τήν Μυρτιδιώτισσαν, όπως άρμόζει ες τήν φήμην τής, καί να θέσθ φραγμόν ες τας στατάλας, καί να περισώζτ τήν έρείπια, καί να περισώγτ τά κτήματα τά όποια άστοργοί ένοικιασται έγκατέλειψαν ες τού έλεος τού Υψίστου. Δέν έφρασε λέγονν να γίνθ ή διαπίν τού έξωραισμού, ή θά έπρεπε τά σχέδια να έγκριθούν από έπιτροπής καλλιτεχνών καί δέν γνωρίζον τήν άλλο. Αν όμως έκαλείτο να έκτελέσθ τήν κοσμηματογράφην δ ευνούμενος τής Χώρας, τά

Ο άντιπρόσωπος τής Έπιτροπής όδοι διακοπών καί πρόεδρος τής κοινότητος Φυλιγμινιάων κ. Γεώργ. Κασσιμάτης μετά τού μηχανικού κ. Σχίμφλε κατά τήν ώραν τής εργασίας.

πράγματα θά ήσαν μέλ-γάλα. Έτσι όμως ήτο συνεπιδεσμένη άνέκαθεν ή Χώρα. Να νέμεται άνεξέλεγκτος τήν Μονήν, καί τώρα πού έκλείσθησαν ή πόρτες να ώρουέται ότι έπρεπε να διαγραφθ καί τού έξόκτω χιλιάδων δραχμών κονδύλιον τού προϋπολογισμού διά τά όδοιπορικά έξοδα τής διαχειριστικής έπιτροπής, επί τήν λόγφ ότι τού άξιωμα τής εινε τιμητικόν καί δέν άρμόζει άμοιβή!

Αδάναν Χαροκόλλη πρόεδρε! Διαιτά μήν εινε καί τού ίδιόν σου άξίωμα τιμητικόν, καί να μήν τρέχς καί σύ πάνω καί κάτω ες τας Αθήνας διά τας έφέσεις σου με έξοδα τής τάς τής σου; Αλλά ούτε τήν κατασκευήν άρχιεπισκόπου δ Αρχω τής Χώρας ήθέλησε, ούτε καί τήν πεντακοσιόδραχμον έτήσιαν άμοιβήν ένός γραφέως! Ητο φυσικόν να μή τί θέλθ αυτά, διότι έγνώριζεν ότι τού σαρκοφαγώμένο ντοκλάπ τού κελιού μέσα ες τού όποιον έφυλάσσοντο τά ψωμύτσια καί ή ψαροκεφάλς τής καθαρίστρας τής Μονής μαζί με τά στρατσόχατα, καί τά λιγδιασμένα τευτέρια των παλαιών διαχειριστών, ήτο κατέλληλον καί διά τά βιβλία τής σημερινής διαχειρίσεως. Τό ίδιον καί διά τήν άμοιβήν τού γραφέως. Φυσικά, ή άλληλογραφία έγένετο κατά τού παρελθόν μόνή τής! Όλα έγίνοντο τότε μόνα των!

Η σημερινή διαχείρισις τής Μονής παρουσιάζει μίαν είκόνα τάξεως καί περιουσιακής όφειλόμενης, κατά πάγκονον όμολογία, ες τόν Ταμείον τής κ. Ιωάν. Άνδρονίκου. Ο άνθρωπος αυτός, φύσει άκραιού χαρκτηρός, οικονομικός άνεξέρτητος, καί με άριστα έφόδια μορφώσεως καί δραστηριότητος, παρακληθείς ν' αναλάβη τού άξίωμα τού Ταμείου τής έχώλης περιουσίας έδέχθη εύχαρίστως τούτο, καί έπεδίδη μετά ζήλου ες τού έργον του. Ποία όμως ύπήρξεν ή έκπληξίς του, όταν άναγνώστης κανονισμών τής διοικήσεως τής Μονής καί τής περιουσίας τής ούδέν έφρεν. Έκτός αυτού ούτε άρχετον άνάλογον ύπηρες, ούτε βιβλία λογιστικά ή βιβλία τακτικής άλληλογραφίας, ή πρωτόκολλα ή οιοδήποτε άλλο χαρκτηριστικόν των καλών διαχειρίσεων, έκτός μόνον μερικά τευτέρια καί ένα βιβλίον πρόξενον τής έπιτροπής καί τινας σημειώσεις έν είδη φύλλων. Έπρεπε συνεπώς ν' άρχίσθ ες άρχής.

Η ΤΕΘΕΙΣ ΤΑΞΙΣ

Ο κ. Άνδρονίκος ός προΐτον τον μέλημα έθεώρησε τήν σύνταξιν κανονισμού τής Μονής, όπως έχουν όλα τά παρόμοια Ιδρύματα. Προς τούτο μετέβη ες τήν Τήνον, έμελέτησεν έπιτοπώς τόν τρόπον τής διοικήσεως τού έκεί Ιερού Ιδρύματος τής Εδαγγελιοτίας, καί επανήλθεν ες Κόθηρα έφοδιασμένος με πλείστα στοιχεία Ικανά να τού έπιτρέψουν τήν σύνταξιν κανονισμού τής Μονής Μυρτιδίων όστις, μετά νομοθετικήν κύρωσιν, θά έχρησόμενος ές βάσις τής διοικήσεως τής Μονής καί ως άσφάλεια τής περιουσίας τής.

Κατόπιν δ κ. Άνδρονίκος έτακτοποίησε τήν περιουσίαν τής Μονής, έκαμε τακτικόν κτηματολόγιον ες δ προσέθεσε πάσαν λεπτομέρειαν άφορώσαν ένα έκαστον χωράδι καί κτήμα, κατήργησε βιβλία λογιστικά, έπιδούλε τού άρχετον, εισέπραξε τά καθυστερούμενα ένοικία, έθεσε ες ενεργείαν τόν έξωραισμόν τής Μονής, περιέκοψε δαπάνας, καί έθεσε φραγμούς διά τής συντάξεως έξαποφαστικόν συμβολαίων μετ' ούς ένοικιαστές των κτημάτων, διά τήν κανονικήν καλλιέργειαν των γαιών των άμπελιών, των έλαιόδένδρων κλπ. Δίδαν δέ αυτός πρώτος τού παράδειγμα τής άγάπης προς τήν Μυρτιδιώτισσαν, παρητήθη τόν νομίζον ποσοστόν τον έκ των γενικών εισπραξέων υπέρ τού ταμείου τής Μονής. Ένας διαχειριστής άπολογισμός τής όλιγοχρονίου διαχειρίσεως τού κ. Άνδρονίκου όμειε εύλόγως.

Θά έπρεπε να λάβθ ως ταμίαις δ κ. Άνδρονίκος έκ των ύπ' αυτού εισπραχθέντων ες διάταξην δεκαπεντάμηνον διαχειρίσεως δραχμών 145.347 καί 85 λεπτών, ως ποσοστό του δραχμ. 7.267 καί 35 λεπτά από τού όποιου, ως έπομεν, παρητήθη υπέρ τής Μονής, ένφ δ ταμίαις τής διαχειρίσεως τής προηγουμένης έλα-

βεν ως νόμιμα ποσοστά του δραχ. 4.555.
Η προκατόχος του κ. Ανδρόνικου 'Επιτροπή' είχε ελπίς τον δωδεκάμηνο προ-
βλεπομένων της δαρχ. 6.000 δι' έξοδα
επισκεπτών της Μονής, ήτοι δια καφέ,
τοιά, ζάχαρι κλπ. εκ των οποίων εξαπα-
νήσε δραχμ. 1.754.50. Ο κ. Ανδρό-
νικος δια δεκαπεντάμηνον διάστημα προ-
έβλεπε δια την ίδιαν ως ανωτέρω αλ-
τίαν δραχμ. 3.000, και εξέδωκε μόνον
1.576 δραχμάς.

Εκ της ενοικίασεως των αγροτικών
κτημάτων της Μονής, αντί των 51.000
δραχμῶν με τὰς δόσεις είχαν ταῦτα ἐνοί-
κασθῇ, ο κ. 'Ανδρόνικος τὰ ἐνοίκιασεν
ἀντὶ 53.333 δραχμῶν ἀξίως, οὕτως τὰ
ἑοσὶν τὸ ἰσὺν ποσὸν κατὰ 1.000 δραχμ.
καὶ πλέον.

Εκ της περιφορᾶς τῆς 'Αγίας Εἰκόνης
τῆς Μυρτιδιωτικῆς ἀπὸ τῆν νῆσον, ἐνῶ
κατὰ τὸ ἔτος 1927 ἐπορεύθησαν δραχμ.
15.562 καὶ 50, καὶ κατὰ τὸ ἔτος 1928 δρ.
15.797 καὶ 70, ἀπ' ἧς ἀνέλαβεν ο κ. 'Αν-
δρόνικος, ἐπορεύθησαν ἐκ τῆς ἰδίας αλ-
τίας, κατὰ μὲν τὸ ἔτος 1929 δραχμὰ
20.508, κατὰ δὲ τὸ ἔτος 1930
δραχμὰ 24.024, δηλαδὴ 13.171 καὶ 20 ἐπὶ
πλέον εἰς ἐισόχονον διάστημα, καὶ τοῦ-
το παρὰ τὰς οἰκονομικὰς δυσχερείας εἰς
ἃς ἐβλήθη ὁ τόπος καὶ μετὰ τὴν χρεω-
κοπίαν τῆς 'Αγρονομικῆς καὶ Τροπέ-
ζης καὶ ἀπὸ ἄλλας αἰτίας.

Ἄλλ' ἐκτὸς τούτων, ο κ. 'Ανδρόνικος
εἰσέπραξε καὶ δραχμάς 4.573,75 ἐκ τό-
κων προερχομένων ἐκ τῶν ὑπ' αὐτοῦ κα-
ταθέσεων τῶν μετρητῶν χρημάτων τῆς
Μονῆς εἰς τὴν Τράπεζαν.

Καὶ διὰ τὸ τελευταῖον τοῦτο, θὰ ἠθέ-
λαμεν νὰ ἐρωτήσωμεν τὸν διαβόητον πρό-
εδρον τῆς Χώρας, ὁποῖος ἔκαμε ἔφεσιν
διὰ τὰς πεντακοσίας δραχμὰς διὰ τὸν γρα-
φεῖα τῆς 'Επιτροπῆς, πότε ἄλλοτε εἶδεν
ἢ Μονὴ Μυρτιδιῶν τόκους ἐκ μετρητῶν
χρημάτων τῆς;

Φυσικὸν εἶναι οἱ ἀναγινώσκοντες τ' ἀνω-
τέρω νὰ σχολιάσουν τὸν τρόπον τῆς δια-
χειρίσεως τῆς ἐγγυῶν περιουσίας ὑπὸ
τῶν παλαιῶν διαχειριστικῶν ἐπιτροπῶν,
καὶ νὰ ἐρωτήσουν ποιοὶ εἶναι οἱ δυνάμει
νοὶ. Ἄλλὰ δὲ ἔσπερε πτωχότατος νὰ ζητή-
σουν ἐνδυνάμωσιν ἀπὸ τοὺς προέδρους ἐκεί-
νους, οἵτινες ἀντὶ νὰ ἐνδιαφεροῦν διὰ τ'
ἀγνοούμενα κτήματα τῆς Μονῆς, συνήλθον
διὰ νὰ συζητήσουν ἐάν θὰ ἔπρεπεν ὁ τα-
μίς τῆς 'Επιτροπῆς ν' ἀγοράζῃ ἐνα ἱστο-
ρικὸν διὰ τὰ βιβλία τῆς διαχειρίσεως, ἢ ἂν
ἐδικαιώθη νὰ ἔχῃ ἐνα ἐτήσιον πεντακο-
σιόδραχμον γραφεῖα!

Παραθέτομεν ἐνταῦθα καὶ τὴν σχετικὴν
ἀπόφασιν τοῦ κ. 'Υπουργοῦ τῶν Ἑσωτε-
ρίων ἐπὶ τῆς ἐφέσεως τῶν ὑποπάν ὁ πρό-
εδρος τῆς Χώρας ἔκαμε ἐναντίον τοῦ
προϋπολογισμοῦ τῆς σημερινῆς ἐπιτροπῆς.

Ἀθήναι τῆς 28 Μαΐου 1930
Ἀριθμ. Πρωτ. 28040.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Λαβόντες πρὸς ὅλην τὴν ὑπ' ἀριθμ. 12
τῆς 7-4-1930 προσφύγην τοῦ Κοινοβίου Συμ-
βουλίου Κυθήρων κατὰ τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπο-
λογισμοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1930-1931 τοῦ
ἱεροῦ Ναοῦ Μυρτιδιωτικῆς ἀποφάσεως τῆς
διαχειριστικῆς 'Επιτροπῆς τῆς 'Εγγυῶν πε-
ριουσίας Κυθήρων εἰς τὴν περιλαμβανέται καὶ
ὁ ὡς ἀνω Νάος, 2ον) τὴν ἐκκαλούμενην ταύ-
την ἀπόφασιν καὶ λοιπὰ ἐν τῇ φακέλλῳ στοι-
χεῖα τῆς ὑποθέσεως.

Διὰ τῆς ἐφέσεως ταύτης αἰτεῖται,
1) Ἡ διαγραφὴ τοῦ ἐν κεφ. Β' ἀρθ. 2 τῶν
ἐσόδων κοινὸν διὰ 100.000 δρ. ἐξ ἐκποιή-
σεως ἀκινήτων τῆς τοιαύτης, μὴ νόμιμ ἐπιτε-
ρημένης.

2) Ἡ διαγραφὴ τοῦ ἐν κεφ. Β' ἀρθ. 1 τῶν
ἐσόδων κοινὸν διὰ 20.000 δρ. ἐξ ἐκποιήσεως
ἀκινήτων, καὶ ὅσον δὲν κατηργήθησαν
πρωτόκολλα ἐκτιμήσεως.

3) Ἡ διαγραφὴ τῆς ἐν κεφ. Β' ἀρθ. 1 τῶν
ἐσόδων κοινὸν διὰ 220.000 δρ. ἀποπερά-
τωσης τῆς κοσμηματοποιήσεως τοῦ Ναοῦ ἐπὶ
τῷ λόγῳ οὗ δὲν κατηργήθη μελέτη ὑπὸ ἀρ-
μοδίου καλλιτέχνη, οὐδ' ὠρίστη ὅπως τὸ ἔρ-
γον ἐκτελεσθῇ διὰ δημοπρασίας.

4) Ἡ διαγραφὴ τῆς ἐν κεφ. Β' ἀρθ. 7 τῶν
ἐσόδων κοινὸν διὰ 8.000 δρ. δι' ὁδοποιή-
σεως διαχειριστικῆς 'Επιτροπῆς ἐπὶ τῷ λόγῳ
οὗ καὶ τὸ ποσὸν τοῦτο εἶναι ὑπερῶν καὶ
δὲν ἀρμοῖε χρηρηγίσεως ὁδοποιικῶν ἐσόδων,
τοῦ ἀξιώματος τοῦ μέλους τῆς Διαχειριστικῆς
'Επιτροπῆς ὄντος τιμητικοῦ.

5) Ἡ διαγραφὴ τῆς ἐν κεφ. Β' ἀρθ. 9 π-
σιτώσεως ἐκ δραχ. 2000 διὰ κατασκευῆς ἀρχαι-
ολογικῆς ὡς ὑπαρχούσης τοιαύτης, καθὼς καὶ
ἐν τῷ ἀρθ. 10 πιστώσεως ἐκ 500 δραχμῶν
δι' ἀμοιβὴν γραφέως.

Σ κ ε φ θ ε ν τ ε ς

Ἡ περιουσία τοῦ ἀνωτέρω Ναοῦ ἀποτελεῖ
μέρος τῆς ἐγγυῶν περιουσίας τῆς νῆσου Κυ-
θήρων κατὰ τὸ ἀρθρον 1 στοιχ. β' τοῦ ἀπο-
14)26 Μαΐου 1845 ψηφισματος τοῦ Ἱ-
στορίου Κοινοβουλίου κατὰ τὴν ἀπὸ τῆς ἐφαρ-
μογῆς τοῦ νόμου Π.Ν. τοῦ 1866 σταθερὰν πε-
ρὶ τούτου ἀντίληψιν τῶν περὶ τὴν ἐφαρμογὴν
τοῦ νόμου τούτου ἀρμοδίων ἀρχῶν.

Ὡς τοιαυτὴ ἡ περὶ τῆς ἀρκείας περιουσίας
διοικητικὰ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ μνημονευ-
θέντος νόμου Π.Ν. ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἐκλεγμένης
κατὰ τὸ ἀρθρον 11 τοῦ νόμου τούτου ὡς τοῦ-
το ἐκπομπήθη ὑπὸ τοῦ Νόμου 2355 τοῦ
1920 ἡτὶς διαχειρίζεται τὴν περιουσίαν ταύ-
την αὐτονομῶς ὑπὸ μόνον τὸν περιορισμὸν οὗ
αὐ ἀποφάσεις τῆς διαχειριστικῆς ἐπιτροπῆς
ὑποκείμεναι εἰς ἔφεσιν ἐνώπιον τοῦ 'Υπουργοῦ
τῶν Ἑσωτερικῶν (ὑπ' ἀριθ. 14741 3/7/1924 ἐγ-
γραφοῦν τοῦ 'Υπουργοῦ τούτου).

Κατὰ ταῦτα νομίμως ἀσκηθείσης τῆς προ-
σφυγῆς ἐνώπιον ἡμῶν, ἐξετάσεται αὕτη ἐν τοῖς
καθ' ἑκάστον, καὶ

1) Ἐπειδὴ καὶ ἡ 'Επιτροπὴ ἔχει δικαίωμα διοι-
κήσεως τῆς περιουσίας, ἐν τῷ ὅποιῳ δὲν νὰ
δεχθῶμεν οὐδὲν περικυβερνᾶται καὶ τὸ δι-
καίωμα τῆς ἐκποιήσεως τῶν ἀκινήτων, οὐδὲ
ὁρθῶς ἡ ἐπιτροπὴ ἀνέγραψε τὸ ἐν κεφ. Β' ἀρθ.
2ον κοινὸν διὰ 100.000 δρ. ἐξ ἐκ-
ποιήσεως ἀκινήτων καὶ ἐπομένως δὲν νὰ δια-
γραφῇ τοῦτο, δεκτικὴς γενομένης ἐν προκειμέ-
νῳ τῆς ἐφέσεως.

2) Ἐπειδὴ καὶ ἡ ἐξηγήθη διὰ τῆς ὑπ' ἀρ-
θ. 63 ἐ.δ. ἀναφορὰς τοῦ προέδρου τῆς ἐπὶ
τῆς ἐγγυῶν περιουσίας τῆς νῆσου Κυθήρων
'Επιτροπῆς, τὸ ἐξ ἐκπομπῆς ἀναθημάτων κοιν-

δύλων ἀνεγάρφη ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν, οὗ
δύλων ἐκποιήθη ταῦτα κατὰ τὴν ἐκτίμησιν
καὶ διὰ πλειοψηφίας δημοπρασίας, δὲν νὰ
δεχθῶμεν οὐδὲν ὁρθῶς ἀνεγάρφη τοῦτο καὶ ἐπο-
μένως ἀπορριπτεῖται ἐν τούτῳ ἡ ἐφεσις.

3) Ἐπειδὴ καὶ ἡ διὰ τῆς αὐτῆς ἀναφορᾶς
ἐξηγήθη διὰ τῆς κοσμηματοποιήσεως ἔχει
καταρτισθῇ μελέτη ἐγκυβιέσασα παρὰ τοῦ
'Υπουργοῦ Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, ἀπε-
ρασιθῇ δ' ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ἔργου δι' αὐτεπι-
στασίας ὑπὸ τῆς 'Επιτροπῆς καὶ ὅσον ὁ τῷ
ποσ οὗτος τῆς ἐκτέλεσεως δὲν προσκομῇ τῷ
Νόμῳ, ἐκρίθη δ' ὁ κάλλιστος, τοσοῦτ' ἥ μάλ-
λον καὶ ὅσον ἡ ἐπιτροπὴ ἐπέτυχεν τὴν ἀνά-
ληψιν τοῦ ἔργου διὰ ἀριστοτεχνίτου καὶ ἐπὶ
τιμῇ μικροτέρῃ παρὰ τὴν ὑπὸ ἄλλων τεχνι-
τῶν εἰς οὗς ἀπετάθη δοθεῖσάν, διὰ τοὺς λό-
γους τούτους δὲν νὰ δεχθῶμεν οὐδὲν καλῶς
ἐνηργησέν ἐν προκειμένῳ ἡ 'Επιτροπὴ καὶ
ἐπομένως δὲν ν' ἀπορριπθῇ ἡ 'Εφεσις ὡς
πρὸς τὴν διαγραφὴν τῆς οὐκείας πιστώσεως.

4) Ἐπειδὴ ὁρθῶς καὶ ἀρχὴν ἀνεγράφησαν
αἱ πιστώσεις δι' ὁδοποιήσεως τῆς ἐπιτρο-
πῆς, προμηνύεται ἀρχαιοθῆρας καὶ ἀμοιβὴν
γραφέως, δὲν δύναται δὲ νὰ κριθῇ ὑπερῶν καὶ
ἡ ὁδοποιήσις πιστώσεως, καὶ ὅσον διὰ κα-
ταβληθῶσι ἐκ ταύτης τὰ πρῶτα δαπανηθῶ-
σόμενα, ἀπορριπτεῖται καὶ ἐν τούτῳ ἡ ἐφεσις.

Διὰ ταῦτα

Δυνάμει τοῦ Νόμου Π.Ν. τοῦ 1866
'Αποφασίζομεθα

Δεχόμενοι ἐν μέρει τὴν ὑπὸ κρίσιν ἔφεσιν
τροποποιούμεν κατὰ τὰ ἐν τῷ σκεπτικῷ τῇ
ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ οἰκον. ἔτους 1930-
1931 τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ Μυρτιδιωτικῆς ἀπόφα-
σιν τῆς Διαχειριστικῆς 'Επιτροπῆς τῆς ἐγγυ-
ῶν περιουσίας Κυθήρων.

Ἡ παρούσα κοινοβουλευτικὴ πρὸς ἐκτέλεσιν.

Ο 'Υπουργὸς
Γ. ΣΙΑΒΡΗΣ

Ἄς μελετήσῃ τὴν ἀπὸ κάθε Κυθήριος
τὴν ἀπόφασιν αὐτήν, καὶ ἂς κρίνῃ κατὰ
τὴν συνείδησίν του τὰς πράξεις τῆς Χώρας.

ΑΛΛΑΙ ΚΑΤΑΧΘΟΝΙΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ

Ἄλλ' ἂς μὴ νομίση κανεὶς οὗτις ἡ Χώρα
ἐνδιεφέρθη καθ' ὅσον ἀντιθέτως ἔσονται
ἐνδιεφέρθη διὰ τὴν Μυρτιδιωτικῶν. Ἐξ ὅ-
σων κατωτέρω θὰ παραθεσώμεν, μετὰ μαθη-
ταπλήξεως καὶ ἀγανακτήσεως θὰ μάθῃ ὁ
Κυθηραϊκὸς λαὸς, οὗτις ἡ Χώρα ἐπέδωκε,
καὶ ἐπέτυχεν ἐν μέρει, νὰ ὑποδουλώσῃ τὴν
Μονὴν Μυρτιδιῶν εἰς τὰς δόσεις τῆς,
διὰ νὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ ἔχῃ αὐτὴν ὡς
τόπον ἀναφυγῆς καὶ διασκέδασεως τῶν
διαφόρων πολιτικῶν τῆς καὶ τῶν διαφό-
ρων κληρικῶν φίλων τῶν, ὅπως ἔκαμε
πάντοτε. Καὶ ἐπειδὴ ἀντελήφθη, ἀρ' ἧς
κυρίως ἡ σημερινὴ βουλευτικὴ μας ἤρξατο
νὰ πολιτεύεται, οὗτις ἀρὰ ἡ γρηγορὰ ἡ
Μονὴ Μυρτιδιῶν δὲν ἐκλείετο εἰς τὰ συγ-
γενολογία καὶ τὰ κληρικὰ μπουλουκία
τῶν, ἐσοφίσθη ἐνα καταθρόνιον τρόπον
διὰ τοῦ ὁποῖου ἐμμέσως θὰ ἐδόμουν τὴν
διαχειριστικὴν 'Επιτροπὴν τῆς Μονῆς,
καὶ θὰ τὴν ἐπεχρέον διὰ τὸ κάθε ψῆλον
πῆδημα, διὰ τὸ κάθε καρφὶ πού θὰ ἤθε-
λε νὰ βάλλῃ εἰς μίαν πόρταν τὸν τὴν ἰσάμ-
πουν θὰ ἐποπότην εἰς ἐνα παράθυρον, νὰ
λαβάνῃ τὰς ὑψηλὰς διατάξεις τῆς, διὰ νὰ
καμῇ ἐπὶ τὰ κέρη τῆς. Ἔτσι δὲ ἐνῶ ὁ
ὁ ὁργανισμὸς τῆς Μονῆς ἦτο ἐκ τοῦ Νό-
μου Ἀυτονομίας, καὶ ἡ ἐπιτροπὴ ἦτο κυ-
ρίως ἐν ἐνεργείᾳ διὰ τὸ συμφέροντα τῆς
Μονῆς ἐλευθέρως, ἐν τούτοις καὶ μὴ ἡδύ-
νατο τοῦ λοιποῦ νὰ πράξῃ τίποτε ἐάν δὲν
θὰ ἔχῃ τὴν συγκατάθεσιν τῆς Χώρας.

Καὶ θέλει νὰ μάθῃ πῶς τὸ ἐπέντην;

Ἀπλούστατα. Ἐφρόνισεν ἱεροκρυφίως
ἡ Χώρα νὰ κηρύξῃ τὴν Μονὴν Μυρτι-
διῶν Ἐπὶ τῶν Βυζαντινῶν Μνημειῶν

διατηρητέον, καὶ ἱστορικὸν καὶ ἀρχαιο-
λογικὸν χώρον. Ἡ Μάλιστα, συμπολιταί.

Μετὰ ἄλλους λόγους τῆς ἐξωμοίσεως μετὰ
βυζαντινῶν ἐκκλησιῶν καὶ ἡ πεντακοσίαν
ἐτῶν, ὅπως συμβαίνει νὰ ὑπάρχουν τοι-
αῦτα παλαιὰ βυζαντινὰ ἐκκλησιαστικὰ καὶ ἐν
τῇ νῆσῳ μας, ὥστε ὑπὸ τὴν προφάνην
αὐτὴν νὰ μὴ δύναται κανεὶς νὰ βάλλῃ χέ-
ρι εἰς τὰ κτήρια τῆς. Ἄν δὲν ζητηθῇ ἡ ἐγ-
κρίσις τῶν ἀρχόντων τῆς Χώρας!

Τώρα ἐρωτῶμεν πάντα Κυθηρίων γνω-
ρίζοντα—καὶ ποῖος δὲν τὴν γνωρίζει—
τὴν Μονὴν Μυρτιδιῶν, νὰ βεβαιώσῃ ἐπὶ
τῷ λόγῳ τῆς τιμῆς τῆς: «Ἡ Μονὴ Μυρ-
τιδιῶν, ὁ ναὸς τῆς δηλαδὴ, ἔχει καὶ
τὸ ἐλαχιστότερον ἔχνος βυζαντινοῦ
ρυθμοῦ ἐπάνω του»;

Ἡ καταθρόνια καὶ αὐτὰ αὐτὴ ἐνέ-
ργεια τῆς Χώρας δὲν ἐγένετο γνωστὴ, πα-
ρὰ μὲν πρὸ μνημῶν, καὶ ἀκριβὲς ὅταν
ἡ ἐπιτροπὴ τῆς Μονῆς ἀπεφασίσαν τὴν δια-
κόσμησιν τοῦ ναοῦ τῆς Μυρτιδιωτικῆς.

Καθ' ἣν δηλαδὴ σιγὴν οἱ μετακλήθεν-
τες ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τεχνίται ἤρχισαν
τὴν κοσμηματοποιήσασαν, ἔσφραξα ἡ ἐπι-
τροπὴ ἔλαβε τὸ ἐξῆς ἔγγραφον τοῦ ἐν Χώ-
ρᾳ Γυμνασίου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ο

Ἐπιμελητὴς τῶν Ἀρχαιοτήτων

Κυθήρων καὶ Ἀντικυθήρων

Ἐν Κυθήροις τῆς 5 Νοεμβρίου 1929

Ἀριθμ. 4.

Π ρ ο ς

Τὴν Διαχειριστικὴν 'Επιτροπὴν τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ

Μυρτιδιωτικῆς

Ἀναθεθείς ἡμῖν τῆς ἐπιμελητείας τῶν

Ἀρχαιοτήτων Κυθήρων καὶ Ἀντικυθήρων,

δυνάμει τῶν ὑπ' ἀριθμ. 37083/1604 τῆς 16ης

Ἰουλίου ἐ.δ. καὶ 54891/2623 τῆς 19ης παρελ-
θόντος μηνὸς διαταγῶν τοῦ Σεβ. ἐπὶ τῆς Παι-
δείας Ὑπουργοῦ, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ ὑπεν-
θυμώμεν ἡμῖν, οὗτις ἡ δὴλ Μονὴ Μυρτιδιῶν
ἐκρηγῆθη διὰ τὸ ἀπὸ 18ης Φεβρουαρίου 1925
Π. Διατάγματος, καταχωρηθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀρ-
θ. 58 τῆς 11ης Μαΐου 1925 φιλῶν τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως
'Ἀπὸ τῶν Βυζαντινῶν Μνημείων διατηρητέον
καὶ ἀρχαιολογικὸς καὶ ἱστορικὸς χώρος, καὶ
νὰ ὡς παρακαλέσωμεν, ὅπως εἰς ὁδὴν
μεταρρυθμίσαν, ἐπισκεψάν, διακόσμησαν, ἐπὶ-
χρίαν κλπ. τὸσόν τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ ὅσον καὶ
τῆς δὴλ Μονῆς προβαίναν ἀνεῖν τῆς γνώμης
καὶ ἐγκρίσεως τῆς ἀρμοδίας ἀρχαιολογικῆς
ὑπηρεσίας, προκαλουμένης δεόντως παρ' ἡμῶν,

τηρήτῃ δ' ὡς ἀνάφεον τὸν ἐν λόγῳ ἱστορι-
κὸν καὶ ἀρχαιολογικὸν χώρον.

Ἐάν δ' ἐχρῆτε ἡδὴ προβῇ εἰς ἐργασίαν τινὰ
παρακαλοῦμεν ὅπως διακομίσῃτε ταύτην, γνω-
ρίζοντες ὅτι ἡμῖν σχετικῶς, ἄλλως θέλετε ὑπέχει
τὰς ἐκ τοῦ νόμου ἐθύνσεις.

Μετὰ τῆς

Ὁ Ἐπιμελητὴς τῶν Ἀρχαιοτήτων

ΣΠ. ΣΤΑΘΗΣ

Γυμνασιάρχης Κυθήρων

Καθ' ἕνας ἡμπορεῖ νὰ φαντασθῇ τὴν

κατάπληξιν τῆς 'Επιτροπῆς κατόπιν τοῦ

ἔγγραφον αὐτοῦ. Ἐπερε νὰ ὑποταχθῇ

αὐτὴ εἰς τὰ κελεύσματα τῆς Αὐτοῦ ἐξου-
χίτης τοῦ ἐν Κυθήροις τοποτηρητοῦ τῶν

Βυζαντινῶν ἀρχαιοτήτων τῆς Παλινόχω-
ρας Γυμνασίου, καὶ νὰ διακομῇ τὴν

ἐργασίαν ἣ ὅποια θὰ ἐξωρῆται τὴν Μονὴν,
τοῦτο δὲ καὶ ἐπράξεν ἀπὸρ διημαρτυρηθῇ.

Κατόπιν ὅμως τούτου ὁ τοποτηρητὴς

τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας, φοβούμε-
νος φαίνεται τὴν ἐξέγερσιν τοῦ λαοῦ ἐάν

τὸ ἐμάνθανε, ἔσπευσε ν' ἀπευθύνῃ τὸ κα-
τωτέρω ἔγγραφον εἰς τὰς Ἀθήνας.

Ὁ Ἐπιμελητὴς τῶν Ἀρχαιοτήτων

Κυθήρων καὶ Ἀντικυθήρων

Ἐν Κυθήροις τῆς 9η Νοεμβρίου 1929

Ἀριθμ. 6.

Π ρ ο ς

Τὸν κ. Ἐφορον τῶν Βυζαντινῶν Ἀρχαιοτήτων

Εἰς Ἀθήνας

Λαμβάνω τὴν τιμὴν ν' ἀναφέρω, οὗτις τὴν

20ην παρ. μηνὸς ἐπιστάρας ἐκ μακρὰς ἀπου-
σίας ἀνέλαβον τὴν ἐπιμελητείαν τῶν Ἀρχαι-
οτήτων Κυθήρων καὶ Ἀντικυθήρων, ἀναθεθεί-
σαν μοι διὰ τῶν ὑπ' ἀριθμ. 37083 τῆς 16ης

Ἰουλίου ἐ.δ. καὶ 54891 τῆς 19ης Ὀκτωβρίου
ἐ.δ. διαταγῶν τοῦ Σεβ. ἐπὶ τῆς Παιδείας Ὑ-
πουργοῦ.

Ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὴν ἀνάληψιν τῆς

ὑπηρεσίας μου ταύτης ἐπληροφόρηθην, οὗτις ἡ

Διαχειριστικὴ 'Επιτροπὴ τῆς Μονῆς Μυρτιδιῶν,
κηρυχθείσης διὰ τὸ ἀπὸ 18 Φεβρουαρίου 1925
Π.δ. ὡς προέχοντος Βυζαντινοῦ μνημείου δια-
τηρητέον καὶ ὡς ἀρχαιολογικὸν καὶ ἱστορικὸν

χώρον, μετεκλήσαστο εἰδικῶς ἐξ Ἀθηνῶν τε-
χνίτας, ἵνα προβῇ εἰς τὴν ἐσωτερικὴν διακό-
σμησιν τοῦ Ναοῦ τῆς Μονῆς.

Ἀπὸ τῶν ἀμέσως τότε τὸ ὑπ' ἀριθμ. 4

πρὸς τὴν Μονὴν ἔγγραφον μου, ὁσίνως ἀνέ-
γραψον ἐπιστάρας, πληροφωρηθείς δ' οὗτις ἡ

ἐπιτροπὴ αὐτὴ ἐλκε καλεῖται τοὺς κ.κ. Προέ-
δρους τῶν κοινοτήτων τῆς νῆσου, παρ' ὧν ἐκ-
λέγεται καὶ πρὸς οὗς τυγχάνει διορίστος, ἵνα

μεταβῶσι χρεῖς μετὰ μεσημβρίας εἰς τὴν
Μονὴν καὶ ἐγκρίναι τὰς ἐνεργείας αὐτῆς,
μετέβην εἰς τὴν Μονὴν ταύτην, καὶ ἐνώπιον

τῶν κ.κ. Προέδρων ἀπαθῶν τῶν Κοινοτήτων
τῆς νῆσου ἐνεχείρισα πρὸς τὴν 'Επιτροπὴν τὸ

ἐλθόν μου ἔγγραφον μου, τὸ περιεχόμενον τοῦ
ὁποῖου πρὸς πάντας π.ρ.φ.ο.κ. ἀνέπτυξα.

Ἡ 'Επιτροπὴ μοὶ παρουσίασε τότε τοὺς με-
τακλήθεντας τεχνίτας καὶ μοὶ ἀνέπτυξε τὸ

πρόγραμμά αὐτῆς συνιστάμενον εἰς τὴν ἀραί-
ωσιν τῶν ἐπὶ τοῦ κεντρικοῦ θόλου γυμνῶν
φραγκτικῆς ἐπιδράσε